

MAQUILLATGE AMBIENTAL

**El Govern del PSC vol
ampliar l'aeroport amb
retocs lleus del pla
inicial d'AENA**

**La proposta d'illa trinxa l'espai
protegit de la Ricarda sense concretar
les "compensacions ambientals"**

**Europa recorda que cal corregir
els impactes de l'expansió anterior
abans de projectar-ne d'altres**

TRASTERS

MAGATZEMS

MUDANCES

FES LA MUDANÇA SENSE ESFORÇ.

Bluespace El Prat *C/ del Roure, 2*

FES LA TEVA MUDANÇA AMB BLUESPACE

Visita'ns a Bluespace El Prat i gaudeix d'un **30% de dte.** amb el codi **[PRAT30](#)**

 bluespace
Live smart. Live better.

TRUCA GRATIS AL
900 250 900

TOTHOM A CÓRRER!

La presentació-anunci del projecte d'ampliació de l'aeroport del Prat que va fer el president de la Generalitat Salvador Illa, ha estat un tret de sortida per a la mitja marató que els queda als partits polítics fins a les eleccions municipals del 2027 i també a les generals (bé, aquí val a dir que ara mateix no sabem de la missa la meitat). Perquè, fet i fet, seran igualment dos anys abans que el projecte no pugui superar la dura revàlida de Brussel·les, que, per altra banda, ja ha deixat anar ben clar que els deures amb el medi ambient al delta del Llobregat estan sense complir des del 2003, quan la tercera pista. I algú s'ha ruboritzat? I és que amb l'ampliació proposada disminuirà la contaminació ambiental? I es crearan desenes de milers de llocs de treball?

A casa nostra, al Prat, fa més de 100 anys que la plana deltaica aixoplugava els primers passos de l'aviació. Fa 60 anys que els sorollosos i contaminants reactors passaven fregant les teulades dels habitatges del poble quan aterraven per la pista transversal i que el Prat era el municipi més expropiat d'Espanya. Fa quelcom més de 20 anys que tenim la tercera pista i la T1. I avui per avui, l'aeroport del Prat té 22 connexions directes de llarg radi amb Amèrica i 7 amb Àsia. I encara potser no n'hi ha prou.

Un diari de Barcelona capdavanter deia fa uns quants dies, que la inversió de l'ampliació permetrà a l'aeroport barceloní aspirar a tenir vols intercontinentals. Realment, a qui volen confondre?

El projecte d'ampliació de l'aeroport té dos vessants: un és econòmic, l'altre, polític. L'econòmic està pilotat per Foment, mentre que el polític té a veure amb l'equador de legislatura; per cert, que és un equador més que tropical per l'engangament i l'incendi que hi ha entre partits a la política estatal, que repercuteix a tots els nivells. Però tots els partits s'han de posicionar en el tema. Alguns ja ho han fet.

L'alcaldesa del Prat Alba Bou ha lamentat que el president Illa no hagi consensuat ni tan sols informat el territori d'una proposta d'ampliació que promou més preguntes que respostes. La seva posició és ferma i clarament contrària a l'ampliació i està disposada a "defensar allò que hem guanyat durant les darreres dècades per mantenir la nostra singular relació amb el litoral, el Delta, els espais naturals, la nostra pagesia i la nostra agricultura". La part proposant manifesta que sense l'ampliació no hi haurà el progrés que Barcelona i Catalunya necessiten.

Bé, el partit ni ha començat encara. Estem a l'escalfament.

GENOVEVA CATALÀ

Expresidenta del Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat. Creu que els reptes de la comarca s'han d'abordar des del rigor històric i científic, més que des del relat polític.

PÀGINES 8 i 9

MARC PARDO

Jove restaurador apassionat de la cultura popular. La seva especialitat, cantar 'jotas' aragoneses, però amb la mateixa habilitat treu a ballar un capgrós o balla sardanes.

PÀGINA 23

LA TERLENKA

L'equip de futbol dirigit per David Rodríguez ha aconseguit pujar a Primera Catalana després de patir fins al quart partit dels playoff d'ascens.

PÀGINA 29

Segueix-nos a [f](#) @periodicdelta [X](#) @periodicdelta i [i](#) @periodicdelta

Delta LLOBREGAT

Consell Editorial

President: Alfredo García. **Vicepresident:** Vicenç Tierra. **Secretari:** Pere Manuel Azuara. **Tresorer:** Joan Centelles. **President d'Honor:** Jaume Monés. **Soci d'Honor:** Josep Me Canalias

Director: Vicenç Tierra • **Subdirector:** Javier Martínez • **Cap de Redacció:** Neus Macias • **Ciutat i cultura:** Sergi Olivera (Cap de secció), Marga Solé, Mariano Martínez i Mercè Cabrera. • **Esports:** Toni Espigares (Cap de secció), Manolo Gol i Joan Centelles • **Fotografia:** Quim Torrent, Fernando Vecino i Francesc Serrano • **Foto de portada:** Javier Martínez

• **Publicitat:** Marta Raventós • **Administració:** Ferran Serrano

• **Dipòsit Legal** B.48419-1977. • **Impressió:** Imagen.Punto Directo.sl

ACPC Associació Catalana de la Premsa Comarcal

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos
Telèfon: 93 379 05 33. E-mail: periodicdelta@periodicdelta.cat

**PREMI TASIS-TORRENT
PREMI CIUTAT DEL PRAT
PREMI EL PRAT EMPRESARIAL**

DELTA no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats. L'opinió de DELTA es recull als editorials

Nou intent d'ampliar l'aeroport: una "illa" entre llacunes

El Prat es torna a mobilitzar contra una nova proposta que afecta els espais naturals de la Ricarda i el Remolar-Filipines. Ara, amb menys consens institucional pel gir del PSC pratenc, alineat amb els plans de la Generalitat socialista. El fre d'Europa és la gran esperança ecologista.

SERGI OLIVERA / Encara que la manca de consens polític i la mobilització ciutadana -amb la pandèmia pel mig- van acabar tirant per terra el darrer intent d'AENA d'ampliar l'aeroport afectant l'espai natural de la Ricarda, tots sabem que, un cop investit Salvador Illa (PSC) el darrer estiu, ens hi tornariem a trobar en aquestes. L'ampliació era, de fet, un dels principals compromisos del president amb els sectors econòmics del país.

Des de principis d'any que se sentien tambors en senyal d'anunci dels plans de la comissió tècnica -encomanada per Illa el passat setembre- per cercar una nova proposta d'ampliació més respectuosa -suposadament- amb els espais naturals del Delta del Llobregat. La cosa es va anar coent durant vuit mesos de negociació entre Govern català, AENA i el Ministeri de Transports (amb tècnics involucrats) per acabar precipitant-se en un anunci oficial del president el passat 10 de juny.

La tercera pista, el debat

L'ampliació de la tercera pista torna a estar al centre del debat. Ara en comptes de 840 metres, com es va arribar a proposar des de Foment del Treball, s'allargaria 500 (600 si comptem tota la nova zona pavimentada prevista, AENA no baixa d'aquí). I ho faria envaint parcialment dues

zones naturals: La Ricarda i El Remolar-Filipines. Sobre el paper, sense acabar de trencar-les del tot, en un exercici extrem de funambulisme ambiental.

I el poble ha reaccionat ràpid, amb una important mobilització convocada per la plataforma Ni Un Pam de Terra en temps rècord i que va mostrar múscul aplegant unes dues mil persones als carrers del Prat el dia 14 de juny, entre la concentració a la plaça de la Vila i una posterior marxa cap al Cèntric.

Europa vigila

Per la seva banda, Europa ha tornat a recordar que, abans de donar llum verda a nous plans expansionistes, encara espera les compensacions ambientals pendents del Pla Delta, de quan la darrera ampliació a l'inici del segle.

Aquesta és la gran esperança de partits, plataformes i entitats ecologistes, sobretot davant d'uns consensos polítics cada cop més esquerdat sobre la qüestió. L'exemple més clar: el viratge del PSC pratenc a favor

d'aquesta proposta d'ampliació, un fet que ara mateix no sembla prou important com per tenir cap conseqüència al pacte de govern municipal amb els Comuns o en suports pressupostaris al PSC a escala autonòmica.

Tot i el rebombori, caldrà matisar que l'ampliació és -de moment- un anunci d'intencions que properament s'haurà de presentar oficialment com a proposta d'inversió. Els contraris al projecte ja s'organitzen per respondre amb al·legacions i denúncies quan arribi l'hora.

Els detalls de la nova ampliació

Els motius són de sobres coneguts. Des del govern Illa, en connivència amb els poders econòmics catalans, es considera indispensable per la competitivitat futura de Catalunya ampliar la capacitat de l'aeroport pel que fa a passatgers (55 milions el 2024) i càrrega, per tal d'assolir les desitjades 90 operacions/hora en els moments de pic de tràfic.

En aquesta missió, tornen a concloure que la millor manera d'aconseguir-ho és allargant la tercera pista els metres necessaris perquè els avions de grans dimensions, aquells que fan vols intercontinentals, es puguin enlairar des d'aquesta via, sense trastocar la configuració de la resta de l'aeroport, modificada anys enrere dels seus plans

Manifestació contrària a l'ampliació al seu pas pel carrer Frederic Soler, el 14 de juny / J. M.

inicials just per evitar sorolls sobre els veïns de Gavà Mar.

La novetat, però, és que ara la proposta pretén que la pista s'ampliï a dues bandes. En major grau, pel cantó de la Ricarda, on caldran 540 metres d'obra civil de paviment, passant per sobre de l'actual carretera d'accés a la platja del Prat i amb afectació a la part nord de la llacuna. A l'altre cantó, l'indret protegit del Remolar-Filipines rebria una afectació menor (60 metres d'obra civil de paviment), sense arribar a la llacuna. Tot i els impactes, Illa defensava que l'obra "tindrà una mínima incidència sobre espais naturals".

La Ricarda, desfigurada

La proposta preveu en ambdós extrems de la nova plataforma de 3.160 metres (la pista actual en fa 2.660) unes zones de seguretat (conegudes com a RESA en argot tècnic) de 240 metres, mig pavimentades, mig "vegetals" per -diuen- "respectar al màxim l'entorn natural".

L'afectació sobre la llacuna de la Ricarda no sembla pas simbòlica: modifica substancialment tota la fesomia nord de la bassa d'aigua, desfigurant els braços actuals en aquesta zona, tot i que els proposants defensen que l'actuació "permet l'adaptació de la geometria de la llacuna, el manteniment de la seva funcionalitat i la superfície de làmina d'aigua".

Amb una inversió d'aproximadament 3.200 milions d'euros, el projecte també preveu les remodelacions de les terminals T1 i T2, facilitar una sortida ràpida des de la pista transversal i l'execució de la tan anunciada terminal satèl·lit que es preveu -atenció- que quedi connectada amb un tren subterrani amb la T1, malgrat l'existència de l'aqüífer i la proximitat al mar.

Pel que fa al calendari previst, aquest estiu el projecte s'hauria d'oficialitzar com a inversió en el document DORA 3 d'AENA. Illa ha instat a iniciar la redacció del nou pla director i una avaluació ambiental estratègica per fer la declaració d'impacte. La voluntat del Govern és aprovar-lo

el 2028, començar les obres el 2030 i acabar-les el 2033.

Negativa del món agrícola

Les cooperatives agràries catalanes també s'han afanyat a comunicar la seva disconformitat amb la possible pèrdua de sòl conreable a causa de l'ampliació de l'aeroport.

Illa, però, es vanta que aquest pla suposarà "multiplicar per deu en altres indrets l'equivalent a la superfície afectada, augmentant i millorant la zona natural del Delta". A més va anunciar la creació d'una "anella verda entorn de l'aeroport per protegir usos agraris" i d'un "fons ambiental". AENA seria l'encarregada de preservar aquestes àrees de valor ecològic. Cal recordar que l'ens aeroportuari ha estat denunciat per entitats ecologistes els darrers anys, per exemple, per construir pàrquings a zones protegides, i s'ha vist obligat a "renaturalitzar-los" per sentència judicial.

En aquest sentit, des de l'entitat DEPANA, principal batalladora contra les actuacions d'AENA al delta (les seves documentades denúncies van ser un detonant clau perquè Brussel·les reclamés a l'estat les compensacions pendents) consideren sobre el nou projecte que "el nivell d'improvisació és total. Sabem que els últims 15 dies han estat buscant desesperadament 250 hectàrees de terrenys [els que han de servir per compensar l'impacte de l'ampliació]", afirma el pratenc José García, vicepresident de l'organització i molt crític amb Sargatal: "només a ell se li pot acudir modificar la llacuna de la Ricarda. Ja el 2002, quan va col·laborar en la declaració d'impacte de la tercera pista, va publicar un recompte d'espècies farcit de mentides".

Ocells mai recuperats

Assegura també que la Comissió Europea es va posar en contacte amb els promotors de l'ampliació al febrer, per fer re-

Passa a la pàgina següent ▶

▶ Ve de la pàgina anterior

compte de les mesures compensatòries que encara falten per resoldre de l'anterior ampliació: “la renaturalització de pàrquings il·legals està a la meitat, l'increment de la zona protegida d'aus es va enviar a Europa i encara no s'ha aprovat (per nosaltres ja era insuficient), i encara està pendent el pla especial amb la pagesia. Cal recordar que la carta de la Comissió es basa sobretot en la pèrdua de valors ornitològics; hi havia 5000 aus abans del Pla Delta i mai s'han recuperat; això s'ha de revertir i arribar a una població equivalent”, conclou.

De moment DEPANA no acudirà de nou a les institucions europees, perquè consideren que aquestes ja s'han pronunciat de forma prou contundent.

Tot i el poc marge de maniobra després de l'anunci d'Illa el dimarts 10, la concentració exprés pel dissabte 14, convo-

El fre d'Europa, esperança ecologista

La crònica dels dies següents al flamant anunci del president Illa no va deixar d'afegir gots d'aigua al vi de l'ampliació, tot i els elogis rebuts des del món empresarial i l'adulació editorial des de les grans capçaleres de Barcelona (La Vanguardia i El Periódico).

De fet, l'endemà de l'anunci va transcendir que la Comissió Europea ja havia advertit a la Generalitat que abans d'estudiar cap nou projecte d'ampliació era necessari adoptar totes les mesures compensatòries pendents dels danys causats per les darreres ampliacions de port i aeroport, dels anys 2002-2004. Una comunicació que anava en línia de la carta d'emplaçament que Brussel·les va fer arribar a l'estat espanyol a principis de l'any 2021, amb un expedient

d'infracció encara obert.

Aliens a aquest espinós conflicte, el nou pla proposa mesures compensatòries tan ambiciosos com poc treballades. A canvi de les noves afectacions sobre espais naturals, anuncien “270 hectàrees de nous terrenys protegits”, que equivaldria a deu vegades els terrenys afectats. Una feina ingent que assumeix Jordi Sargatal, ornitòleg de capçalera del govern i actual secretari de Transició Ecològica. En una entrevista a la cadena SER, afirmava sense embuts que “espero trobar prou zones ermes o inundables, molt poc aptes pel cultiu, per no haver d'afectar terreny agrícola productiu”, demostrant que encara no tenia gens clar com i on es podrien emplaçar aquests nous espais naturals compensatoris.

cada per la plataforma contrària als plans d'ampliació aeroportuària, Ni Un Pam de Terra, va ser tot un èxit aplegant prop de 2.000 persones. Encara que es va viure certa improvisació amb dubtes dels assistents sobre si només es tractava d'una trobada de protesta a la plaça de la vila, finalment la cosa va derivar en una marxa fins al Cèntric que va agafar per sorpresa a la majoria de manifestants.

A la plaça, molta presència de polítics i portaveus locals (excepte Vox i socialistes) i alguns diputats com Jordi Albert (ERC), Candela López (Comuns) o Laure Vega (CUP), amb gran expectació mediàtica de mitjans generalistes. També va ser molt comentada la imatge dels tres alcaldes pratencs, Tejedor, Mijoler i Bou junts xerrant. Després, la manifestació va passar just per davant d'una seu del PSC protegida per una unitat d'ARRO dels Mossos per evitar possibles actes vandàlics,

ENS POTS TROBAR A
 C./ Ribes de Freser, 7 - Telf. 93 370 8311 - Fax. 93 370 4342 - 08820 El Prat de LL.
 C./ Consell de Cent, 245 - Telf. 93 451 5952 - 08011 Barcelona
 C./ Bisbe Perelló, 6 - Telf. 93 804 2554 - 08700 Igualada

TALLER DE MUNTATGE DE QUADRES ELÈCTRICS
 C./ Lleida, 38 08820 El Prat de LL.

DISTRIBUIDOR DE LES PRINCIPALS MARQUES DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE LAMPISTERIA

SITUACIÓ ACTUAL DE LA 3A PISTA I CANVIS DESTACATS

Font: elaboració pròpia, dades de la Generalitat

AIXÍ QUEDARIA DESPRÉS DE L'AMPLIACIÓ

Font: projecte Generalitat

tot i que la persiana ja duia pintada un missatge contra l'ampliació. A tall d'anècdota, uns metres més enllà, la porta de la seu d'ERC (sense protegir) sí que va rebre unes quantes enganxines.

I és que des de Ni Un Pam de Terra fan una esmena gairebé a la totalitat de la classe política catalana. La crida contra la connivència del PSC amb "la patronal" va ser una constant en les proclames, però en els discursos dels portaveus de la plataforma, a més de considerar els socialistes "el braç polític i titella dels lobbies econòmics", afirmaven que ERC i Comuns "no es queden curts; han dut el PSC a la presidència i li han aprovat els pressupostos, posant una catifa vermella a l'ampliació". Des de la plataforma consideren que el projecte només respon "al benefici d'uns pocs a costa de destruir espais naturals i empitjorant la problemàtica de l'habitatge augmentant l'afluència de turistes". ◀

ACM

ASSESSORIA

40 anys

d'experiència
empresarial al
seu servei

- ▶ Administració de Finques
- ▶ Herències i Donacions
- ▶ Assessoria Fiscal, Comptable i Laboral
- ▶ Pymes, Consulting Empresarial
- ▶ Constitució de societats
- ▶ Serveis de traducció, documents públics i privats
- ▶ Assessorament Jurídic

NOUS SERVEIS: CITA PRÈVIA

Tramitació Trànsit: vehicles, canvi de nom, targeta transport.
Estrangeria Tramitació.

Administració de Finques Especialistes en Herències i Donacions

DEMANI
INFORMACIÓ

Carrer de la Carretera de la Bunyola 11, Local 4
El Prat de Llobregat - Barcelona
Telèfon 93 478 05 49
acm@acmsl.es · www.asesoriaelprat.com
Facebook facebook.com/acmasesores
Instagram @acmasesores

GENOVEVA CATALÀ, expresidenta del Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat

“Que ens expliquin la necessitat de l'aeroport amb dades reals, no amb discursos de màrqueting”

JAVIER MARTÍNEZ

TEXT I FOTO

Genoveva Català (Molins de Rei, 1954) es va estrenar al Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat (CECBLL) publicant un article sobre les dones i la paritat a la política. Un tema del que potser es parlava poc l'any 1998. Des d'aleshores ha estat lligada a aquesta entitat, de la qual ha presidit la junta del 2019 fins fa dos mesos. Català va ser regidora a Molins de Rei. També va ocupar els càrrecs de secretària de Medi Ambient i Habitatge i de directora de l'Agència Catalana de Residus, amb els governs de Maragall i Montilla, respectivament.

El CECBLL -que molta gent lliga erròniament al Consell Comarcal o a la Diputació- és una associació sense lucre creada el 1974 i que promou la dinamització cultural i el coneixement del patrimoni i la història de la comarca. Per fer-ho, aplega la feina voluntària de divulgació i recerca de d'investigadors, historiadors, acadèmics i experts en matèries diverses com treball, agricultura, energia o infraestructures.

■ **L'acta fundacional del Centre, el 1974, parla de la nostra zona com la “comarca més desestructurada i conflictiva”. Quins són els grans canvis que destaca del Baix Llobregat?**

■ Molts. El desviament del riu va ser clau, i es va saber pactar amb molta intel·ligència. I anys després va haver-hi tot el projecte de recuperació, perquè el Llobregat havia estat una claveguera a cel obert. També destacaria la creació del Parc Agrari, la conservació del medi natural, el desenvolupament d'equipaments... I sobretot, la cohesió social. A finals dels 70, a molts carrers el fang t'arribava pels turmells, i no hi havia ni ambulatoris. No és que ara sigui un paradís, però ha millorat molt, tot i que encara té problemes, com l'habitatge o els reptes migratoris.

■ **La pugna entre territori i grans infraestructures és un tema molt present en les vostres jornades dels darrers anys. És una sensibilitat que heu reforçat des**

del Centre?

■ Sí, des de 2020 hem posat el focus en temes com el paisatge, l'agricultura, la producció de proximitat... Temes essencials. Hem tingut la sort de tenir referents com la Gemma Tribó, que va fer la seva tesi sobre l'agricultura al Baix Llobregat i el seu paper en el proveïment alimentari de Barcelona. Gràcies a estudis com els seus entenem millor el territori. El centre mai ha tingut una visió romàntica de la història. No fem relats ni programes polítics, que ja se'ls faran els partits o qui vulgui. Nosaltres aportem coneixement. La història ens ha de servir per entendre el present i pensar el futur.

■ **Què pensa del paper del Parc Agrari?**

■ Va ser una gran victòria per protegir el sòl agrícola. Veníem d'anys on la crisi del petroli havia generat desocupació, i per combatre-la s'havien creat polígons industrials d'urgència menjant-li terreny a l'espai agrari. Les autopistes també se'n menjarien un altra part... Ara el que necessita el Parc Agrari és cuidar-lo i entendre que és un espai on poden conviure usos. I abans de decidir models, escoltar els cien-

tífics, que recomanen el mosaic de conreus per sobre del monocultiu, i que són experts pel que fa a gestió forestal o emergències climàtiques.

■ **Sovint es diu que el Baix Llobregat és l'horta de Barcelona. Fins a quin punt és cert?**

■ Ens hem de situar en un context actual de com proveïm una ciutat d'un milió i mig d'habitants i, per tant, quant a xifres de producció, no estem en aquesta situació. Però no podem renunciar a la producció de proximitat. Tenim iniciatives com la d'un productor de Molins de Rei que fa recerca en cultiu ecològic. I també tenim a la comarca una extensió de la UPC molt forta en matèria agrícola. Hem de saber conjugar aquests elements. No podem ser autosuficients, però sí més sostenibles. Hem d'evitar les cues de camions i el transport d'aliments des de l'altra punta del món, si es poden produir aquí. Vam publicar una recerca, del periodista Raül Montilla, sobre un projecte de principis del segle XX d'un tramvia de mercaderies de Vallirana a Barcelona. Això ja es pensava fa més de cent anys!

■ Doncs sembla que la tendència va pel transport aeri. Què en pensa de l'ampliació de l'aeroport?

■ El veig com un model antic, globalitzador i desenvolupista, poc pensat per a la vida de la gent. Presentar-ho com a sinònim de progrés no és honest. El Baix Llobregat està cansat de ser el pati del darrere de Barcelona. Necessitem planificació territorial seriosa, pensar en el conjunt del país, no només en l'àrea metropolitana. I respecte pel territori. No estem parlant només d'uns quants ocells: parlem d'atmosfera, sòl, aigua... Ja vam fer debats el 2021 amb molta gent experta —des de biòlegs com el Narcís Prat fins a enginyers o exdiputats— i no tothom veu clara la necessitat d'ampliar. Ens venen que hi ha consens, però no és cert. I el projecte té greus impactes ambientals, com a la Ricarda o a l'aqüífer que abasteix part de l'àrea metropolitana. Hi ha informes que demostren que l'anterior ampliació ja va provocar una dessecació de la zona, i ni tan sols es van complir les compensacions.

■ Necessitem aquesta “gran connectivitat” entre totes les parts del món?

■ Que ens expliquin de veritat aquesta necessitat, amb dades i projeccions objectives. No amb discursos de màrqueting. Volem saber quin valor afegit real tindria connectar amb Àsia des d'aquí. Fins ara no s'ha explicat amb claredat.

■ Vostè ha tingut responsabilitats en gestió de residus. Què en pensa de polítiques recents com els contenidors intel·ligents?

■ Sempre dic que amb els residus, *lo primero es antes*. És a dir, cal mirar l'origen: com es dissenyen els productes i els embalatges? La majoria de polítiques actuals són de “cua”, se centren a gestionar allò que ja hem generat. Està bé millorar el reciclatge, però cal actuar des del disseny i la producció.

■ La responsabilitat recau massa en el ciutadà?

■ Massa sovint sí. Però el ciutadà no és qui decideix com s'emballa un producte. I els ajuntaments es mengen el problema, quan no són ells qui generen els residus. A més, el consum online encara ho ha empitjorat: cada comanda ve amb capsos i plàstics. I les llars més petites consumeixen en formats petits, amb més envasos.

“La història ens ha de servir per aportar coneixement, entendre el present i pensar el futur. El relat polític ja se'l faran els partits”

“Hem d'evitar les cues de camions i el transport d'aliments des de l'altra punta del món, si es poden produir aquí”

■ I aquí anem a petar al controvertit contenidor groc

■ El contenidor groc està dominat per Ecoembes, que representa les empreses que posen els envasos al mercat i que, segons la llei, tenen responsabilitat ampliada. Però al final els ajuntaments han de fer el triatge i només se'ls cobreix el cost si els residus són d'empreses o marques adherides a un acord de gestió i reciclatge. El sistema afavoreix els grans productors i penalitza les administracions locals.

■ Creu que el Centre d'Estudis és capaç d'influir en la política?

■ Crec que en 50 anys hem promogut reflexions i diàlegs profunds des de la cultura.

Hem coordinat taules de debat en temes com Eurovegas, i com a servei actualment gestionem les visites al Museu de la Colònia Sedó, que això és gràcies a què l'Ajuntament d'Esparreguera ens ha tingut en compte a l'hora de cercar una alternativa de governança per a aquest espai històric i patrimonial. En general hem tingut interlocució i bona sintonia amb diputats de diversos partits i institucions, perquè al Centre conviuen moltes sensibilitats polítiques. El Parlament de Catalunya o ajuntaments de la comarca s'han interessat pel que fem. Jo crec que la nostra seriositat i actitud de picar pedra durant 50 anys generen confiança i li han donat al Centre els seus recursos.

■ Són suficients?

■ Tenim un pressupost de 300.000 euros. No està malament, però a això no arribem amb les quotes dels socis. En aquest pressupost hi ha tota una acció de recerca i de gestió d'espais. A banda de la Colònia Sedó, també gestionem equipaments com aquest Centre Cívic [Mas Lluí, a Sant Feliu] o un espai d'artesanía terrissaire a Esparreguera. Això sí, aconseguim recursos públics perquè sempre justifiquem i completem els projectes.

■ Sense oblidar que l'activitat del Centre es nodreix molt del voluntariat.

■ Sí, en gran part. La Junta i molta gent que col·labora al centre ho fa de manera voluntària. Tenim la sort de comptar amb tres persones remunerades —dues a jornada completa i una a 30 hores— que donen suport professional. Però el 90% de l'activitat és voluntària. Pensi que la recerca actual sobre exili i deportació al Baix Llobregat, que dirigeix la Maribel Oller, s'està coordinant a 22 municipis de la comarca i hi participen seixanta persones que ens estan donant voluntàriament el seu temps i treball intel·lectual. ◀

Calendari Esdeveniments JUNY 2025

- 07 SOPAR AMB MONÒLEG**
DANI LUNA
- 22 VERMUTEO 12h a 15h**
DJ SERGI SHUINE - RITMES DEL CARIB
- 23 REVETLLA DE SANT JOAN**
Vine a sopar a la nostra terrassa
- 22 VERMUTEO 12h a 15h**
DJ JUANMA - SESSIÓ DELS 90

9Cèntric
Plaça Catalunya 39-41
08820 El Prat de Llobregat
696 651 517 - 933 795 600
9centric.com
P 1h GRATIS per a clients

El govern local celebra les dades de la “brossa intel·ligent”

N. MACÍAS / S. OLIVERA / J. MARTÍNEZ / Aliè

a la manca de consens sobre aquest impost dins el consistori o a les protestes publicades a xarxes socials, l'Ajuntament va fer públiques a finals de maig les dades sobre el reciclatge al Prat. Segons aquestes, la brossa reciclada ha passat del 38% de l'abril de 2024 a un 56% al mateix mes del 2025. Són les primeres dades després de la implantació dels contenidors intel·ligents. Des del consistori es feliciten per complir “els objectius marcats”.

La generació global de residus a la ciutat ha caigut un 2%, i la brossa que no es recicla i es llença a la resta ha baixat un 23%. La recollida de les restes orgàniques -les dades que històricament han estat més baixes- ha augmentat un 87%. També ha crescut el reciclatge del vidre (un 11%), del paper (un 22%) i dels envasos (un 45%), segons les dades fetes públiques.

Brutícia extra

El contrapunt a l'optimisme municipal el posa un to, discret però persistent, de crítica ciutadana, expressat sobretot en les xarxes socials i reforçat per les imatges -també discretes, però persistents- de contenidors envoltats de bosses i brutícia. Un

Illal·la de contenidors a l'avinguda Verge de Montserrat / Foto: J.M.

operari de neteja consultat per DELTA confirma que “ara es necessita molt més estona amb la mànega per treure la ‘ronya’ de sota dels contenidors”.

L'ajuntament ja ha completat el desplegament dels contenidors que s'obren amb el clauer, la targeta o l'aplicació mòbil, i que permeten obtenir una bonificació a la nova taxa de residus.

Però no tot el Prat és un oasi de contenidors intel·ligents. “A Sant Cosme, la targeta s'usa ben

poc, perquè tots estan petats i sempre oberts”, explica un altre operari, que destaca el barri com a “lloc calent” pel que fa a abandonament d'estrís: “L'altre dia vam haver de retirar una palmera que algú havia tallat per la meitat i deixat al mig del carrer”.

L'arribada dels primers rebuts, amb pujades -prou anunciades- d'entre 8 i 11 euros de promig, han ajudat a escalfar més l'ambient de crítica ciutadana, que s'ha arribat a materialitzar

en alguna petita protesta organitzada.

En l'àmbit purament polític, el ple del 29 de maig va ser escenari de dues mocions contra la taxa. Jóvenes y Pensionistas s'oposava al pagament per generació: “Ningú no sap a raó de què es cobra, i portarà fraus i conflictes veïnals”, expressava Agustí Mataró.

Des del PP, Miguel Ángel Ochoa va demanar que la taxa no s'apliqui a gent que marxa del Prat durant períodes llargs: “Si no obren contenidors, que no paguin”. Rafael Millán (Vox), criticava que la taxa “no contempla el nombre d'habitants d'una llar”.

Des d'Esquerra van demanar descomptes en la taxa als comerços i impulsar la devolució dels envasos “com es fa a molts països”, mentre que Junts va proposar acompanyar la taxa de residus amb una reducció de l'IBI.

La veu de l'equip de govern es va tornar a expressar a través del portaveu dels Comuns, David Vicioso. Va recordar que la llei obliga a aplicar la taxa diferenciada i que el sistema permet bonificar especialment els col·lectius vulnerables. Els Comuns van acceptar “estudiar” l'opció del PP d'afinar la taxa el temps que es visqui “a la segona residència”. ◀

Lisant

DESEMBUSSOS
Col·lectors i Xarxes de Sanejament

Inspecció Càmera TV
Servei 24h - Urgències

Més de 35 anys a prop teu

C/ de les Moreres, 89-91 - CP. 08820 El Prat de Llobregat
Tlf.: 93 379 11 94 - 93 479 35 70

Tecnologia
Qualitat
Confiança

www.lisant.net

L'ajuntament posa les bases per a l'ampliació de l'escola Bernat Metge

Professorat i famílies demanen la construcció d'un gimnàs per tancar el barracot que s'utilitza ara

NEUS MACÍAS / La Junta de Govern del 28 d'abril va aprovar l'ampliació de l'escola Bernat Metge i la modificació del Pla especial d'equipaments als carrers de Tàrraga, Jaume Casanovas, Lleida i Coronel Sanfeliu per permetre les obres d'aquesta infraestructura. Així ho ha explicat a Delta la Tinenta d'Alcalde de l'Àrea d'Educació, Cultura i Comunitat, Anna Martín Cuello, que ha assegurat que la tramitació s'ha fet per "facilitar" una futura remodelació de l'equipament, que haurà de ser duta a terme per la Conselleria d'Educació, que té les competències per fer-ho.

Façana i part de l'exterior de l'escola Bernat Metge / N. M.

Un gimnàs i una cuina pròpia

L'equip directiu de l'escola, contactat per Delta, ha assegurat que la demanda històrica de pares i professors és la construcció d'un gimnàs, ja que actualment les classes d'educació esportiva es fan a un barracot situat al pati del col·legi. El director del centre, Jorge Regueras, ha explicat que també demanen disposar de cuina pròpia per al servei de menjador escolar.

Martín Cuello ha assegurat que l'ajuntament és conscient d'aquesta mancança i que el mò-

dul que es va instal·lar al pati del Bernat Metge "sempre s'ha considerat transitori, perquè la idea és que la Conselleria acabi fent les obres d'ampliació, tal i com ha ocorregut a altres escoles de la ciutat". Efectivament, tant el col·legi Galileo Galilei com el Pepa Colomer compten amb gimnasos de recent construcció.

Una escola d'una única línia

La modificació del Pla especial per permetre l'ampliació de

l'escola ha obligat a demanar informes a organismes com l'Agència Catalana de l'Aigua, la Direcció general de Protecció Civil o la Direcció General d'Aviació Civil, Ministeri de Transports i Mobilitat Sostenible.

L'escola Bernat Metge va iniciar la seva activitat lectiva el setembre de 1983, absorbint els grups d'alumnes escolaritzats en barracots a la seva zona d'incidència. L'actual edifici va

ser ocupat per grups de nivells diversos (2 grups de cinquè, 3 grups de vuitè, etc.) i dues aules ubicades en un barracot en el solar que actualment ocupa l'EBM El Cabusset. També es va incorporar part de l'alumnat de l'Escola La Granja. Actualment és una escola d'una sola línia -un sol grup per nivell-, "la qual cosa afavoreix l'adaptació i la participació de l'alumnat", asseguren a la web del centre. ◀

PITARCH & PEREZ ADVOCATS

ASSESSORAMENT I DEFENSA JURÍDICA

- Civil
- Penal
- Social
- Contencions Administratiu

Especialistes en Dret de Família i Protecció a la Infància

PROFESSIONALITAT I CONFIANÇA

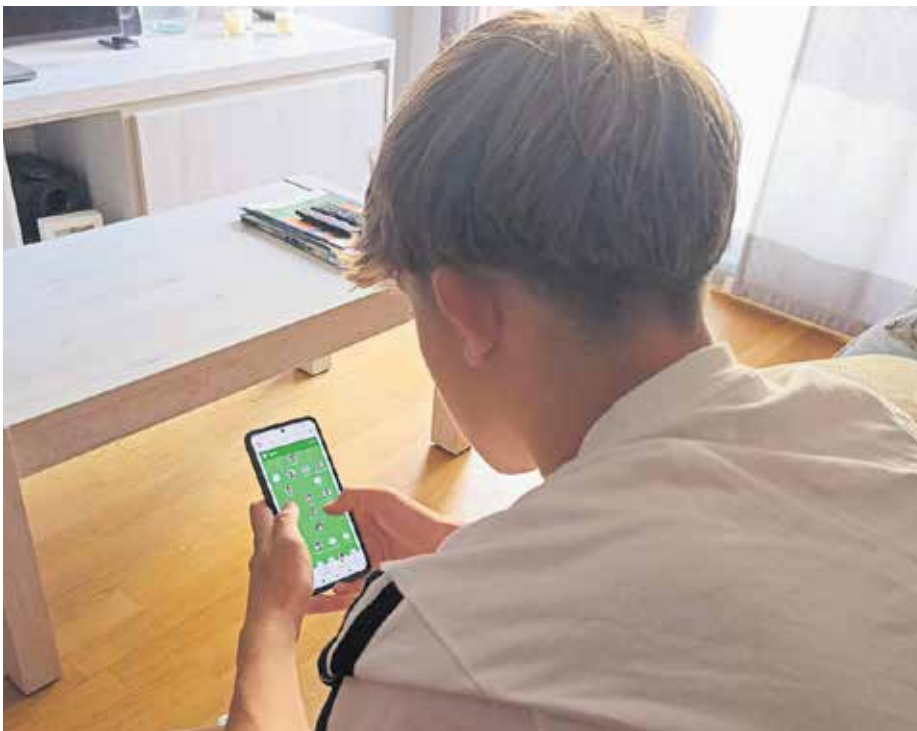

MEMBRES DE L'ELENC D'ADVOCATS DEL TRIBUNAL ECLESIASTIC METROPOLITANA DE BARCELONA

www.pitarchperezabogados.es
www.abogadamariajosepitarch.es

📍 @AbogadaPitarch 📍 @PitarchPerez

📍 Carrer Barcelona, núm 10-12, 1-1 El Prat del Llobregat 08820 ☎ 933 706 401

Adolescent immers en els continguts de les xarxes socials / Foto: J. M.

El Pla Local d'Infància preveu una "guia d'alarmes" en l'ús del mòbil per part dels menors

Debat sobre pantalles i infància en les XVI Jornades Tothom Educa

MERCÈ CABRERA / Segons Carl Ratner, psicòleg estatunidenc, la societat és un reflex dels costums i de la forma de viure que adoptem. D'aquesta manera, la crisi actual que s'està generant per l'ús inadequat de pantalles podria plantejar sobre la taula certes qüestions: quan s'entrega el primer dispositiu? Som els adults models de referència?

Les dades presentades per l'estudi de Ysandra Fuenmayor i Emi Ruiz, professionals sanitàries del CAP Dissert de Setembre al Prat, destaquen que un 68,2% dels infants té el seu primer contacte amb pantalles abans dels 2 anys. D'altra banda, reportat per UNICEF, se sap que el 50% dels adolescents passen més de 5 hores connectats a internet.

"La prohibició no és la via"

Des de l'àmbit local, l'Ajuntament pro-

mou el Pla Local d'Infància i Adolescència (PLIA), un programa on s'inclou un informe de Benestar Social que procura conèixer la situació actual del jovent per planificar polítiques comunitàries que puguin cobrir les necessitats detectades en aquest col·lectiu.

El compromís de la iniciativa abarca reptes com l'acompanyament familiar, el reforç d'habilitats per esdevenir models de referència, la determinació del rol d'infants i joves en l'ús adequat de pantalles, entre altres.

Conseqüències a llarg termini

Sobre la taula apareixen conflictes diversos: a l'escola bressol troben nens que no mengen si no tenen el televisor davant, a l'institut es detecta manca de pensament crític i "ideologia algorítmica" (construïda a l'estil del contingut de les xarxes); a les sales d'espera dels ambulatoris ja no es detecta el xivarri característic dels nadons, que, per posar-se una vacuna, necessiten veure Mickey Mouse.

Això succeeix perquè les pantalles s'han incorporat de forma integral en la rutina.

Són una via d'estimulació unidireccional, objectes que no poden preguntar res ni donar cap mena de feedback; d'aquesta manera, els nens queden privats de l'exploració i manipulació de l'entorn, reben càrregues d'informació ràpida i experimenten conseqüències com ara retard en el desenvolupament del llenguatge i la interferència en el maneig emocional.

Guia segons edats

A les jornades es va posar de relleu que només un 27% de les famílies coneix alguna guia de control o de gestió de la situació; existeix poca difusió al voltant dels acords/controls parentals, l'establiment de límits i l'aportació d'alternatives, ja que, fins fa poc, la prohibició era el camí més efectiu.

Pel moment social actual, els professionals recomanen triar els pactes i dur a terme accions com prendre distància de la tecnologia (fer esport, activitats en espais lliures, utilitzar aparells com el despertador en comptes de l'alarma del telèfon, etc.) i negociar estones fora d'entorns familiars.

Arran d'això, en el context del pla local s'ha dissenyat una guia d'orientació per edats que aviat estarà disponible a diferents espais de la ciutat i que serà útil per rebre consells acurats depenent de l'etapa de desenvolupament en què es trobi l'infant, a banda de mètodes per reconèixer senyals d'alarma.

"Viure sense tecnologia"

Durant diverses jornades celebrades els darrers dos mesos a equipaments del Prat, famílies, tècnics i docents han compartit impressions al respecte. Una de les reflexions destacades establí que no és necessari que a l'escola s'ensenyi l'ús dels ordinadors o els telèfons mòbils, perquè la majoria del jovent ja té força coneixement sobre el tema.

Els docents manifesten que els adolescents depenen molt d'aquesta tecnologia diàriament, però no han de deixar d'utilitzar-la, sinó "aprendre a fer-ho adequadament segons l'etapa escolar i els objectius d'aprenentatge".

Alguns pares reivindicaven que els seus fills van a l'escola sense els deures fets, ja que aquests s'han de pujar al Classroom (l'app de gestió de tasques escolars ideada per Google) i això comporta unes hores extres davant les pantalles durant el cap de setmana. Des d'algunes famílies es va demanar un cert retorn "a l'ensenyament en paper" i es va recordar, "que no tots els nens poden accedir a certes eines tecnològiques". No obstant això, els professionals recomanen confiança en les decisions dels centres educatius. ◀

/ Foto: J. M.

La càmera de control d'accés al passeig marítim, només pendent d'homologació

REDACCIÓ. / Des de fa setmanes, el senyal de “Control fotogràfic” acompanya i reforça visualment al ja existent de prohibició de pas de vehicles al passeig marítim de la platja. La càmera per controlar l'accés de trànsit a aquest vial mitjançant la lectura de matricules ja es troba instal·lada. Segons fonts municipals, només restaria l'homologació per part de la Generalitat -amb data incerta- abans que comenci a funcionar.

Al marge de la càmera, els senyals de prohibició d'accés

són vigents en tot moment, tot i que la tanca estigui oberta en moments puntuals. Alguns conductors han aprofitat aquest fet per accedir al vial marítim, sobretot abans de l'inici de temporada, fet que ha comportat diverses multes per part de la Policia Local.

De moment, els operaris de seguretat segueixen obrint manualment la tanca per permetre el pas del bus i d'altres vehicles autoritzats (emergències, serveis públics o personal del CRAM). ◀

/ Foto: J. M.

El tall del Mas Blau s'allarga més del previst

J.M. / La imatge, captada el 26 de maig, de les obres entre Onze de Setembre i el Mas Blau no fa pensar que el nou accés estigui enllestit en el primer semestre de l'any, data prevista inicialment pel Ministeri de Transports i comunicada per l'Ajuntament. Des del consistori confirmen que l'obra estatal arrossega retards i que se li demana “constantment” al ministeri

informació sobre possibles dates de finalització.

Actualment alguns vianants creuen (de manera no autoritzada) la zona d'obres per transitar entre la fàbrica Damm i el pont que dona accés al Mas Blau. El projecte preveu la renovació integral d'un col·lector d'aigües i s'aprofitarà per construir-hi un nou accés al Prat que suprimirà la conflictiva cruïlla de semàfors. ◀

Forum

Legal y Económico

RENTA 2024

934 785 634

Puede traer su documentación hasta el 30 de junio

Av. Verge de Montserrat, n°132, 1° 4°
08820 El Prat de Llobregat · Barcelona

FORUM LEGAL Y ECONÓMICO

Membre núm. SP0838 del Col·legi d'Economistes de Catalunya

El Prat-Montserrat: el purgatori del mil·lenari

Les cares i les cames llueixen fresques a les escales de l'església de Sant Pere i Sant Pau, pocs minuts abans de començar la romeria nocturna entre el Prat i Montserrat. Enguany, el del mil·lenari del monestir, DELTA ha acompanyat aquesta caminada tradicional, barreja de pelegrinatge i aventura. Us convidem a llegir-ne tots els detalls i secrets a la nostra web Periodicdelta.cat. Podeu escanejar també aquest QR:

El grup de romeristes, poc abans de la sortida / J. Torrente

Nota de la Junta sobre l'anunci de la proposta d'ampliació de l'aeroport del Prat

A data de 10 de juny del 2025, el President de la Generalitat de Catalunya, Molt Honorable Sr. Salvador Illa, ha fet pública la decisió del Govern de dur a terme l'ampliació de l'Aeroport del Prat.

L'any 2021, quan es va presentar per primera vegada per part d'AENA la proposta d'ampliació, el Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat va dur a terme un seguit d'actuacions de cara a poder analitzar la proposta i avaluar el seu impacte en el territori. En aquell moment, en el seu Butlletí del mes de juny, el CECBLL va expressar el seu capteniment sobre el tema: "Per assolir

els reptes del segle XXI (...), cal una nova mirada, una nova manera de fer possible el desenvolupament de la vida humana des de la dignitat i el respecte pel planeta. Ha de ser possible guanyar-se la vida, sense malmetre la biodiversitat, l'aire, l'aigua i el sòl"

El CECBLL participa des de fa 50 anys

en tots aquells aspectes que incideixen de manera significativa en la comarca contribuint-hi des del coneixement. En aquest sentit el CECBLL vol, en primer terme, analitzar la informació sobre el projecte en els documents que generi aquesta proposta, sobre la qual té inquietuds per com pot afectar el territori i el medi; expressar després del debat intern un posicionament com a entitat; i, si s'escau, ens comprometem a presentar-nos com a entitat interessada en el projecte en els períodes d'informació pública i propiciar la veu de la comarca concertant reunions amb els diversos agents i administracions amb presència en el territori.

Sant Feliu de Llobregat a 11 de juny de 2025

Delta LLOBREGAT
EL PERIÒDIC INDEPENDENT DEL PRAT

Carrer Castella, 5 baixos
Horari d'oficina:
Dimarts i dijous, de 16 a 19.30 h

Telèfon: 93 370 05 33
Correu electrònic:
periodicdelta@periodicdelta.cat

www.periodicdelta.cat

facebook.com/periodicdelta

@periodicdelta

@periodicdelta

El gir del PSC sobre l'ampliació tensa l'ambient polític

Comuns i socialistes descarten canvis al pacte de govern del Prat, i l'oposició exigeix que s'expliquin al ple

SERGI OLIVERA / Just el mateix dia que el president Illa va fer públics els nous plans d'ampliació de l'aeroport del Prat, el portaveu socialista i primer tinent d'alcalde de la ciutat, Juan Pedro Pérez, publicava un article al mitjà polític "Agenda Pública" on es posicionava a favor del nou projecte anunciat.

Aquest fet representa un important canvi de parer pel que fa al PSC local sobre una de les principals preocupacions de ciutat dels darrers temps. Lluny queda el discurs que el juliol de l'any 2021 recollíem a Delta per part del mateix representant polític: "a nosaltres aquest debat ens agafa en una postura nítidament pratenca. Parlem d'una ciutat de 30 quilòmetres quadrats on 15 són de l'aeroport, amb un equilibri territorial ja precari i complicat entre infraestructures, zones naturals protegides, espais agrícoles... així que si hem de triar entre ciutat i partit, triem Prat".

Pérez també es mostrava molt escèptic -llavors- amb les compensacions ambientals: "es pretén compensar a zones de Viladecans que ja s'haurien d'haver protegit igualment segons els requisits europeus. Igualment, un bé natural no és compensable. Què passa amb l'aqüífer o la qualitat de l'aire?" es preguntava.

Què ha canviat?

Ara la nova proposta d'ampliació arriba directament des d'un govern socialista a la Generalitat, el de Salvador Illa, que va guanyar les eleccions (amb una gran solvència al Prat, s'ha de dir) sota el compromís d'un nou creixement aeroportuari més respectuós amb el medi ambient que l'anterior intent.

Un cop presentat, el PSC pratenc li compra el paquet sencer. Un "tot és possible" en tota regla; afavorir el creixement per un lideratge econòmic i turístic que ambicionen els poders empresarials barcelonins, a la vegada que considera viable que tot plegat es pot compaginar amb una millora de la sostenibilitat, incrementant exponencialment els espais naturals del delta amb "compensacions".

En un discurs que també va repetir durant la 28a trobada Socialista del 15 de juny, Juan Pedro Pérez ara valora "la importància

Juan Pedro Pérez (esquerra), acompanyat per Lluïsa Moret, Salvador Illa i Javier López durant la trobada socialista al Prat, el 2024 / Foto: ARXIU DELTA

de l'aeroport pel que representa en importants ingressos, que es gasten en serveis per a la ciutadania", argumentant així que és bo pel Prat que la infraestructura continuï creixent.

Consens esquerdat

El bloc polític pratenc -unànimement- contra l'ampliació que vam viure a la legislatura passada ha passat a millor vida. Els Comuns segueixen contraris al projecte, i l'alcaldesa Alba Bou -està guanyant molta visibilitat amb la qüestió- ho ha repetit en diferents declaracions públiques. Ho va fer fins i tot en persona davant el president Illa en una reunió el 13 de juny: "aixequem de nou la veu contra l'agressió al territori, defensem els interessos de la gent del Prat i de la resta de Catalunya; ens ha costat molt defensar una ciutat equilibrada i cohesionada, amb la pagesia, els espais naturals i l'aeroport".

"Aquest projecte ampliacionista s'ha fet d'esquena al territori. Demanem que es pensi en la majoria de la gent, que necessita agafar trens per estudiar i treballar, i no en homes en corbata que necessiten vols directes a Shanghai per negocis privats. Les ciutats metropolitanas no són millors com més

avions les sobrevolin; ho són amb serveis públics de qualitat", defensava una alcaldessa que promet "no defallir": "Farem tot el que calgui on calgui".

L'oposició demana un ple extraordinari

Un cop destapat el gir ampliacionista del PSC pratenc, Comuns i socialistes es van afanyar a declarar, als mitjans públics locals, que el seu pacte per governar la ciutat no perillava. "Tenim un acord amb el PSC i un Pla d'Actuació Municipal per continuar treballant", explicava David Vicioso, portaveu d'El Prat en Comú. Des del PSC, Juan Pedro Pérez considerava també que aquestes postures contràries "no han de tenir impacte en la gestió habitual de la ciutat".

Els partits de l'oposició pratenca, en canvi, no veuen tan clara la governabilitat de la ciutat a mitja legislatura amb aquesta important diferència de parer entre comuns i socialistes en un tema cabdal pel futur del municipi. ERC, PP, Junts y Jóvenes Pensionistas Decidimos, tots posicionats en contra de l'ampliació (recordem que Vox està a favor) han sol·licitat formalment la celebració d'un ple extraordinari per debatre i emetre una postura conjunta sobre la qüestió. ◀

Mirall trencat

Una de les grans novetats de la sessió plenària de finals de maig va ser un doble debat lingüístic, amb una moció -aprovada- de Junts, ERC i Comuns per defensar el pacte nacional per la llengua que estableix inversions en polítiques de reforç del català, contrarestanta pel PP amb una proposta -rebutjada- precisament en contra d'aquesta iniciativa i "en defensa del bilingüisme".

Era interessant perquè feia temps que la política local no posava el termòmetre sobre la qüestió identitària. Com a resum, podem dir que, tot i la creixent llunyania dels anys del procés, algunes posicions continuen absolutament escorades en cantons encara impermeables. La reacció de partits com el PP, Vox, Joves Pensionistes Decidimos i fins i tot de la regidora no adscrita -gran seguidora d'aquestes línies, per cert- contra la promoció de la llengua catalana en un moment de davallada d'ús, segons defensaven els propo- sants i alguns estudis al respecte, va sonar massa desproporcionada.

"ERC i Junts insisten con el país y dale con el país" -deia Isabel Fernández- "vivimos en una comunidad autónoma, la ley de política lingüística es una imposición, no está dentro de la realidad del momento, cada uno que hable con la lengua que le de la gana", va etzibar. Va continuar Vox, amb Rafael Millán defensant que "no es protección, es imposición, se margina el español y tienen miedo a las

familias que piden el 25% de las clases en castellano". Es va afegir Agustín Mataró (JPD) dient que la proposta "contribuye a la división social basada en la lengua; la que utilizan para llegar al poder mientras hay un deterioro del estado del bienestar". Ah! I faltava la cirereta de Miguel Ángel Ochoa (PP) deixant anar que "para ustedes quien no habla catalán no está integrado plenamente y solo la lengua catalana es cultura. Gastarán 255 millones y los jóvenes no hablan catalán por rebeldía, porque están hasta las narices que se les imponga".

Els discursos des de la banda espanyolista van tensar l'ambient, amb Ariadna Castillo (ERC) dient que poc li semblaven els diners anunciats per la Generalitat en la promoció de la llengua "tal com està la cosa" i un Gerard Valverde (Junts) indignat dient que "defensar el bilingüisme quan es fa boicot a l'oficialitat del català a Europa és tenir molta galta".

Sembla que no queda gaire dempeus de la lluita dels barris per la immersió lingüística a Catalunya. En detriment d'una convivència sana, el mirall de Paco Candel s'ha trencat. La reacció furibunda al procés ha fet del català quelcom tòxic per a un sector social que sembla anar en auge. Segurament, des de l'independentisme també es va pecar de supèrbia en alguns moments d'histèria col·lectiva.

La cosa va acabar amb Ochoa ensenyant un tricorni en defensa de la Guàrdia Civil (perfecte pels seus 'reels' a Instagram) i amb Valverde explicant que havia anat a visitar una de les 'raves' que s'organitzen al pàrquing del Carrefour a veure que s'hi coïa. No estranya pas, amb aquest panorama.

"El debat lingüístic fa surar una convivència poc sana"

25 Anys El millor servei mèdic al seu costat

Telèfon 93 479 16 90

Horari de visites concertades i d'urgències de 8 a 20 hores.

Concertat amb gairebé totes les mútues

ESPECIALITATS

26 especialitats mèdiques

ALTRES SERVEIS

Anàlisis, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies, mamografies i ortopantomografia.

Teràpies Alternatives

Avinguda Josep Anselm Clavé, 5-7
C. Ignasi Iglesias, 81-83 El Prat de Llobregat

▶ SAFAREIG OFICIAL

Trio d'alcaldes

La manifestació del 14J contra l'ampliació de l'aeroport va permetre observar una imatge icònica al bell mig de la plaça de la Vila. Els tres alcaldes més recents del Prat (Bou, Mijoler i Tejedor) van formar durant uns minuts una mena de junta improvisada. L'escena mostrava un savi Tejedor donant consell als seus deixebles, que escoltaven atents. Ens caldria ara una persona experta en lectura de llavis per analitzar el nostre fragment de vídeo i desxifrar què es deien.

Espresso macchiato

Les "manis" amb forta càrrega política són un bon exercici, amb foc real, per comprovar com funciona la maquinària i les consignes de partit. Estem segurs que a cada formació política hi ha gent encarregada de passar llista i que, d'entre els Comuns, per exemple, no hi faltessin al carrer els caps visibles. De l'altra banda, la consigna des del PSC local també devia ser ben clara per tal que cap dels seus homes i dones fortes (ni les seves "terminals satèl·lits") apareguessin a menys d'un quilòmetre a la rodona de la

manifestació. Dies abans, el portaveu socialista pratenc, Juan Pedro Pérez, en un gir culinari sorprenent, havia tret la llet i la sacarina per transformar en "espresso macchiato" (li va faltar només la música i el ball de cames) el cafè amarg amb què el president Illa ens havia servit l'anunci de l'ampliació. La nova línia del PSC pratenc quedava marcada a partir d'aquell moment.

Olfacte polític

Des del PP local, Miguel Ángel Ochoa, que té bon olfacte per ensumar l'ambient del carrer, no va perdre l'ocasió per apropar-se a la protesta anti-ampliació. Sap que és un moment idoni per esgarrapar-li vots al socialisme local. Segur que en el seu cap, la jugada mestra era fer-se acompanyar d'un altre destacat "pepero" antiaeroport com Manu Reyes, alcalde de Castelldefels. Segur que té guardat aquest cartutx.

"Quieto todo el mundo"

Ochoa també té olfacte i experiència per saber quan ens ha de regalar moments memorables. Durant l'últim ple municipal, per defensar una moció en què volia retre homenatge a la Guàrdia Civil, va sorprendre els assistents traient un tricorni en mig del saló. No se'l va arribar a posar (i llavors més d'un va respirar tranquil). És curiós, tot plegat: el portaveu popular sempre ha presumit de no presentar "mocions McDonald's", (aquestes que allarguen el debat municipal parlant sobre la pau al món i d'altres temes genèrics que es podrien debatre tant al ple del Prat com al de Berga). En aquest cas, però, el tricorni podria haver anat perfectament acompanyat de la disfressa del paller Ronald McDonald, per acabar-ho d'amanir. Al menys, gràcia no li va mancar.

▶ LA TIRA de PERE VENTURA

Sitges: platges, gastronomia i Modernisme. SHUTTERSTOCK

Desconnectar per tornar a connectar, sense anar més lluny

• **Molt a prop de Barcelona trobaràs tot allò que necessites per escapar de la rutina del dia a dia i descobrir els millors plans**

Els pobles i ciutats de la província de Barcelona són ideals per fer turisme de proximitat, conscient i sostenible, i hi trobaràs una oferta molt diversa d'activitats i serveis de qualitat per satisfer els més exigents.

ENOGASTRONOMIA

Catalunya és enguany la Regió Mundial de la Gastronomia, i a la província de Barcelona el que et resultarà més difícil serà escollir entre una cuina casolana tradicional amb productes singulars i de proximitat i una cuina innovadora de la mà de xefs reconeguts internacionalment.

Visitar els productors que assorteixen els restaurants i les fondes del territori amb productes locals de primera qualitat és una experiència que no hauries de perdre't.

I fins a tres denominacions d'origen autòctones —DO Penedès, DO Alella i DO Pla de Bages— ofereixen visites als seus cellers i activitats de tast i de maridatge per viure experiències úniques d'enoturisme. Contemplar les vinyes i la posta de sol tastant uns bons vins és una manera excel·lent de connectar amb la terra i assaborir els plaers senzills de la vida.

CULTURA I PATRIMONI

Si t'apassiona la cul-

Gaudir del termalisme a Caldes de Montbui. XAVIER TORRES-BACCHETTA/ DIPUTACIÓ DE BARCELONA

10 propostes imprescindibles a les comarques de Barcelona per desconnectar per tornar a connectar, sense anar més lluny

1. Joies del romànic a prop de Barcelona: la Seu d'Ègara a Terrassa, el Monestir de Sant Cugat del Vallès i les esglésies romàniques del Berguedà
2. La Colònia Güell a Santa Coloma de Cervelló, i els Jardins Artigas a la Pobla de Lillet, obres singulars de Gaudí
3. Cardona, castell i sal
4. Termalisme a l'interior a Caldes de Montbui i a la Garriga, o a prop de la costa a Arenys de Mar i a Caldes d'Estrac
5. Montserrat, un monestir mil·lenari i un munt de rutes senderistes
6. Vic ciutat medieval, Rupit i Pruit, Tavertet i el Collsacabra
7. El Montseny, reserva de la Biosfera
8. Sitges: platges, gastronomia i Modernisme
9. Les platges del Maresme
10. Miradors, vinyes i cellers al Penedès

tura, pots descobrir joies del romànic ben a prop de Barcelona visitant la Seu d'Ègara, a Terrassa, o el Monestir de Sant Cugat del Vallès.

També pots admirar joies arquitectòniques del Modernisme, com la cripta Gaudí a la Colònia Güell, a Santa Coloma de Cervelló; o conèixer el llegat modernista de Domènech i Montaner a Canet de Mar.

BENESTAR I NATURA

Si prefereixes la calma i relaxar-te per desconnectar, pots meditar o practicar ioga immers en un entorn natural preciós; fer un reconfortant bany de bosc enmig d'un parc natural; o banyar-te en aigües termals on ja ho feien els romans, a Caldes de Montbui i a la Garriga a l'interior, o a tocar del mar, a Arenys de Mar i a Caldes d'Estrac.

SENDERS I RUTES, A PEU O EN BICICLETA?

En canvi, si el que t'emociona és recórrer senders i paratges naturals de bellesa singular, només et cal decidir com fer-ho, si a peu o en bicicleta.

Les impressionants formacions rocoses de Montserrat i el seu monestir mil·lenari segur que et sorprendran.

La comarca del Ber-

guedà, amb el massís del Pedraforca —per als més avesats a la muntanya—, t'ofereix rutes de senderisme i rutes cicloturístiques.

El Parc Natural del Montseny, amb camins de bosc de conte de fades, és només un dels 14 parcs i espais naturals de la província de Barcelona on fer salut i desconnectar.

I arreu de la província trobaràs rutes per fer en bicicleta; bici de carretera, BTT o gravel és el que hauràs de triar.

SOL I PLATJA?

A Costa Barcelona et serà fàcil trobar la platja que vols: una cala solitària on relaxar-te bressolat per la remor de les onades; una platja familiar amb tots els serveis; o una platja llarga, ideal per fer-hi esport. Vint-i-cinc poblacions costaneres a prop de Barcelona —i totes connectades mitjançant transport públic— donen per a molt!

Trobaràs aquestes i moltes més propostes a:

Aquesta acció de la Diputació de Barcelona respon als Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS). Els 17 ODS van ser proclamats per l'Assemblea General de Nacions Unides el 25 de setembre de 2015 i formen part de l'Agenda global per a 2030. La Diputació de Barcelona n'assumeix el compliment i desplega la seva acció de suport als governs locals de la província d'acord amb aquests ODS.

· DESCONNECTAR PER TORNAR A CONNECTAR ·

Sense anar més lluny

Escapar de la rutina. Gaudir del mar i de la muntanya. Assaborir la cuina del xup-xup i la dels fogons més innovadors. Passejar entre vinyes. Submergir-te en aigües termals que renoven. Molt a prop de Barcelona tens un munt d'experiències per viure i compartir, sense anar més lluny.

Els millors plans de les comarques de Barcelona a
www.barcelonaesmoltmes.cat

La Capsa: 30 anys fent del Prat referència musical transformadora

Repassem amb alguns testimonis tres dècades de suport a la creació, la descoberta i la reflexió cultural

SERGI OLIVERA / Sé que això farà sentir bastant vella a molta gent -i m'hi incloc-, però, sí, La Capsa celebrarà el 30 de juny tres dècades d'existència. Un espai que va néixer d'una reivindicació històrica per part del jovent local amb inquietuds musicals que feia temps que demanava a crits un lloc on poder compartir, assajar, fer i sentir concerts en condicions.

La regidoria de Joventut en aquells primers anys 90, dirigida per Àlex Eslava, amb el suport tècnic de l'enyorat Xavier Giménez Casas, va agafar idees de centres gestionats per joves a diferents països europeus. Finalment, s'inaugurava per aquestes dates de 1995 amb el primer Festival de Ritmes (amb actuacions de Marc Parrot i l'Expreso de Bohemia, entre d'altres), sent batejada com "La Capsa", per la fesomia de la sala de concerts, pel reconegut guionista pratenc Enric Rufas.

Amb els anys, l'espai ha anat evolucionant cap a indrets inimaginables, no només dedicant-se a la programació i creació musical, sinó promovent un calendari de cites culturals que, girant entorn de la música, també interpel·len a la societat des d'una vessant crítica i transformadora. Hem demanat a diferents persones amb experiència 'capsera' per compartir visions sobre la història, present i futur de l'espai.

Experiències de descoberta

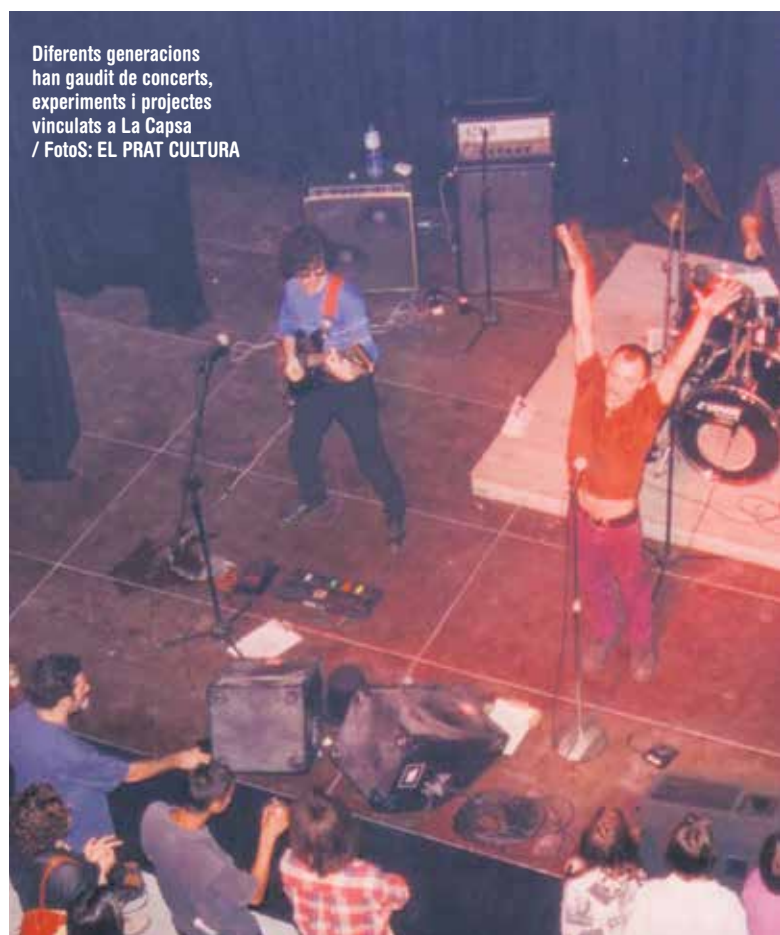
"Recordo els primers concerts d'adolescència, amb Grups com

Lax'n'Busto, Obrint Pas... -explica Paloma Mateos qui, fins fa ben poc, treballava a l'equip gestor- "Flipava perquè venien al meu poble! A la gespa de davant vaig conèixer molta gent, recordo amb molta estima grups on tocaven amics meus... anàvem a veure'ls com a fans absoluts. Aquella oportunitat de tocar, assajar i conèixer gent amb els mateixos interessos segur que va encendre moltes coses".

Marta Ardiaca, qui va dirigir l'espai durant una bona pila d'anys, va conèixer La Capsa d'una manera ben curiosa: "pels volts de 1997 vaig anar a La Capsa a veure un concert de hip-hop amb un amic que acabava de treure's el carnet de conduir i cinc persones més dins d'un cotxe. Després d'aquella experiència i de descobrir el projecte, vam començar a demanar insistentment tenir un espai com La Capsa a la nostra ciutat i no un casal de joves. La Capsa ja era llavors un referent per a moltes poblacions de Catalunya dins del moviment musical i artístic."

Agraïment musical

Per a molts músics locals, La Capsa evoca aquell regust tan especial de les primeres vegades: "el començament d'una relació que encara avui perdura: els primers concerts, les primeres oportunitats, la primera cançó gravada, el primer videoclip amb el projecte Cocoon... Tants primers cops que han marcat el meu

Diferents generacions han gaudit de concerts, experiments i projectes vinculats a La Capsa / FotoS: EL PRAT CULTURA

camí", reflexiona Alfred Garcia. El cantautor Marc Garcia Arnau assegura que "com a creador és un lloc d'inspiració i sempre que m'han proposat de participar en algun projecte he après i he crescut". També nous valoros emergents de la música feta al Prat, com Elena Grueso, detecten aquest punt de contacte primordial en l'inici dels seus pro-

jectes: "va suposar un espai per a desenvolupar-me musicalment i fer, per primer cop, amistat amb persones que tenien gustos i ambicions similars a les meves".

Capítol apart mereixen els qui van fer les seves primeres passes musicals a la legada que, si fa no fa, l'espai tot just començava: "es pot dir que em va veure néixer com a músic. Quan es va

inaugurar va coincidir en el moment que jo creava la meua primera formació musical”, explica el Tone Codina, actual bateria de la banda Simonsen. “Vam gaudir de grans concerts de bandes que per a nosaltres eren referents. I per a mi en particular, va ser el lloc on vaig fer la meua primera actuació en públic, un 21 de juny en el dia de la música a la terrassa,

o més tard telonejant els Australian Blonde amb el meu grup Lamovie”, afegeix.

Mònica Escrig, actual vocalista de la banda Heidi & The Boobies recorda que “tenia 19 anys quan es va inaugurar, el moment perfecte per a aquells que teníem inquietuds més enllà d’anar de discoteques. Així com ara es parla del producte de proximitat, allò eren ‘bolos’ de proximitat i molava molt!”. Un altre cas és el del Cris Marco (Buenmojo), qui a més de músic, ara forma part de l’equip gestor de l’equipament: “vaig arribar al Prat el 2003 per formar un grup musical i, de forma natural, La Capsa va començar a formar part de la meua vida. Va ser increïble des del primer moment. Com a músic amb certa experiència, fins aquell moment no havia vist mai un centre públic dedicat a la música que no fos un antic teatre reutilitzat amb quatre duros on passaves fred o calor. La Capsa era un edifici amb propòsit i què ofería opcions dignes pels músics. Era al·lucinant”, rememora.

Present i futur

Questionats per la funció actual de l’equipament, els nostres

convidats ho tenen molt clar. El Cris Marco entén La Capsa com quelcom “imprescindible per entendre la cultura popular del Baix Llobregat. L’oferta d’activitats, projectes i usos particulars és diversa i permet participació de tota mena. A la vegada, continua sent una sala de concerts fantàstica i reconeguda pels músics d’arreu, a més d’un espai molt important pels músics no professionals”.

Segons Paloma Mateos “l’aportació actual de La Capsa és fonamental i difícil de substituir. La considero clau per consolidar una manera de fer cultura des de la proximitat. Ha contribuït a construir un relat cultural propi del Prat i s’ha adaptat als temps; hi ha una bona participació i més presència de dones a bucs, escenaris i liderant projectes, sempre amb espai per la recerca i l’experimentació. Penso que en el futur s’han de continuar prenent aquests riscos enfront de la cultura de festival i de consum”.

La Marta Ardiaca valora que “després de 30 anys, La Capsa dona resposta a gent ben diversa. Passejant qualsevol dia pots trobar als Majers amb prop de 80 anys, amb infants que carreguen una guitarra més gran que ells per anar a classe... És un reflex de la ciutat i sap connectar a tota

aquesta gent des de la música i activar una ciutadania cultural activa que fa de la nostra ciutat un lloc més bonic on viure.”

Miquel Tebar, qui té la mirada llarga d’haver estat el primer tècnic director de l’equipament, analitza que La Capsa “s’ha convertit en un catalitzador de la cultura pratenca i una experiència referent per a moltes ciutats en el desenvolupament de polítiques culturals de proximitat”. Afegeix que “ha tingut la virtut de percebre els canvis culturals i reinterpretar-los, sent sempre pionera de tendències, tant globals com locals pel que fa a la cultura contemporània.”

De cara al futur, cal valorar les paraules del Marc Garcia Arnau: “en un temps on el teixit cultural està fent figa, les sales cada vegada posen més dificultats als músics per tocar, la cultura del mega festival impera arreu -on la música només és un convidat però ja no l’eix principal- i la indústria ha abandonat el talent i la funció social dels músics pels resultats comercials, La Capsa més que mai ha de continuar connectant la música amb el poble”.

Per acabar, parem l’orella a l’aportació del Jose Arias, qui va començar a treballar a La Capsa el mateix 1995, quan tot va començar. De l’actualitat, valora que “la consolidació de l’Escola d’Arts en Viu li ha aportat dinamisme i una energia juvenil que l’ha convertit en un veritable banc de proves per a joves amb ganes de crear.” Sobre el futur, remata reflexionant que “una Capsa estancada no tindria sentit. El seu valor rau, en saber transformar-se per respondre a les noves necessitats i inquietuds

de la ciutadania. S’ha d’imaginar des del present viu i canviant de la seva comunitat”.

En fi, per si de veritat venen temps culturals foscos hem de dir llarga vida a La Capsa! ◀

El dissabte 28 de juny la festa d’aniversari serà una marató de música pratenca

Moment de la representació del text teatral / Foto: F. VECINO

El “Café Nacional” de Pere Baltà pren vida a la seu d’Amics d’El Prat

REDACCIÓ / La sala estava plena de gom a gom per veure -però, sobretot, per escoltar- la lectura dramatitzada de part del text del llibre de Pere Baltà “Cafè Nacional” (la dictadura franquista va canviar el nom de “Cafè del Progrés”), realment una obra de teatre, que posa en valor la tasca dels ateneus a Catalunya abans de la guerra civil i com reubicar-los socialment després. A l’edició núm. 515 del gener d’enguany del periòdic “Delta”, ja ens vàrem fer ressò a bastament de l’estrena de l’obra que, amb aquest format, va tenir lloc a Camprodon el dia 12 de gener del 2025.

El dia escollit per a la sessió a la nostra ciutat va venir com anell al dit, perquè coincidia amb aquell 28 de maig del 1955 que és quan es va dur a terme l’acta constituent de

l’entitat Amics d’El Prat. La interpretació de les actrius i actors pratencs va ser magnífica, a l’alçada de qualsevol elenc professional. Intervingueren: Arnau Puig, Alfredo García, Àngela Jové, Glòria Feu, Jordi Gili i Xavier Comas. La lectura va estar amenitzada -el muntatge el va fer Francesc Gelabert- amb la projecció de diapositives que ens anaven mostrant, com a decorat, aspectes, paisatges urbans, indrets, personatges i situacions diverses del Prat de fa desenes i desenes d’anys.

Al final de la intervenció i com a tancament, van pujar a l’escenari l’autor Pere Baltà, molt emocionat en el seu parlament, l’il·lustrador del llibre Pere Ventura, col·laborador habitual de “Delta”, el mateix Francesc Gelabert i la Magda Ardiaca, que va cloure l’acte amb unes paraules d’agraïment per a tothom. ◀

La colla “NO AMPLIEM” guanya el concurs del 43è Aplec de la Sardana

REDACCIÓ / El diumenge passat 15 de juny, organitzat per l’entitat pratenca “Amics de la Sardana”, el pati de l’Artesà es va omplir com a punt de trobada generacional: uns gaudien ballant, els més, escoltant la cobla i contemplant el sincronitzat moviment de les rotllanes.

La ballada de sardanes per a tothom duia també en el programa d’aquesta trobada la ‘Sardana de concurs’ (que enguany va ser La platja dels bots, composta l’any 2009 pel mestre Alfred Abad i Gascon). La varen ballar les 7 colles participants, totes pratencs: “Gent Gran”, “Nova rotllana”, “Blauets”, “Potes blaves”, “Toti per toti” (tercer

Moment de la ballada de concurs / F. VECINO

premi), “La jovenívola” (segon premi) i “NO AMPLIEM”, els guanyadors.

Tothom va rebre els seus guardons i, alhora, igualment, es va distingir Patricia Martín, la guanyadora del concurs del cartell anunciador de l’Aplec. ◀

“El cavall espantat”, llibre a benefici dels nens amb càncer

REDACCIÓ / La presentació va tenir lloc al Cèntric el dimarts dia 17 de juny i es tracta d’un conte que parla dels forts vincles que poden arribar a existir entre dos éssers que, tot i viure en realitats molt diferents, pateixen discapacitat i, per tant, limitacions... com la inseguretat, la por i la marginació; al cap del temps, però, es convertiran en líders plens de força.

El conte explica el dia a dia en un ranxo de l’oest dels Estats Units on una jove cega, amiga de la família dels propietaris, genera un vincle de connexió amb un poltre molt espantadís i desorientat. A través d’aquest conte es vol destacar el petit miracle quotidià que es produeix quan li dediquem al nostre entorn un mínim d’empatia, afecte i atenció.

La “Jeb Andrews Foundation” es va crear el desembre del 2014 com un projecte personal de la família Blanch per ajudar famílies amb nens amb càncer. La JAF treballa en la producció de la seva pròpia música country i western i amb activitats relacionades amb el món del cowboy i el cavall. El 2015 va firmar un conveni amb l’AFANOC i ara, amb motiu del seu desè aniversari, ha editat aquest conte el benefici de la venda del qual anirà a parar a l’AFANOC. El text del conte és autoria de Xavier Blanch Andreu i la il·lustració, del pratenc Toni García, ben conegut a casa nostra, ja no solament per la seva vessant solidària sinó igualment pel seu treball en el cinema d’animació, en el que ha obtingut nombrosos guardons tant en l’àmbit nacional com internacional.

Per adquirir el llibre, si és que no vàreu poder assistir a la seva presentació al Prat, el podeu encarregar a la vostra llibreria de confiança o bé a la següent adreça web: <https://edita.cat/botiga-online/producte/el-cavall-espantat-histories-dx02019un-ranxo/> ◀

MARC PARDO, restaurador i cantant de jotes

“M’agradaria poder viure de la jota, però això realment és impossible”

MARGA SOLÉ

Marc Pardo té vint anys, és solter, va néixer a Catalunya, el van criar els seus avis i li agrada el “cante i el folklore” des de molt petit. És català de naixement, turolenc d’adopció i de devoció, participa en tot el que es fa al seu poble, Valdealgofa (Aragó), a on toca el tambor o la campana i treu els capgrossos al carrer. Al Prat també participa a quasi totes les entitats, culturalment als Amics de la Sardana, el Ball de Gitanes, la Mulassa, els Gegants del Prat i afirma que quasi a tot arreu. I és el propietari del restaurant “Los Naranjos”.

■ Quan va començar a cantar jotes?

■ Vaig començar a cantar jotes... no tinc el record... jo marxava tot l'estiu al poble i allà doncs originàriament vaig començar perquè sentia la jota al carrer, perquè allà quan pregonaven o anunciaven alguna activitat municipal ho feien amb una jota i a mi, aquella música em cridava l'atenció. Després ficaves la tele d'Aragó i a totes hores hi havia jota, i al final vaig acabar cantant jotes. Quan vaig arribar al Prat, el meu pare i el meu avi em van portar a la Casa d'Aragón, d'on n'eren socis, i així vaig començar.

■ Com es compagina la restauració amb la jota?

■ Molt malament. És inviable i s'ha d'escollir... Ho porto bé perquè he deixat allò.. Ho he hagut de deixar amb pena i amb ràbia perquè tinc vint anys i jo m'hagués menjat el món. Si amb 18 vaig anar a tot arreu i m'ho vaig guanyar tot... coses que gent amb quaranta anys mai ha fet això en la seva vida, jo no havia d'haver parat, però tinc el restaurant i aquí hi ha molts

/ Foto: FERNANDO VECINO

diners invertits i s'ha de prioritzar. M'hagués agradat poder fer-ho una mica més tard però ha vingut així.

■ Quines actuacions té previstes?

■ Aquí al Prat farem el 12 d'octubre vinent la Festa del Pilar, que organitzo jo al teatre Modern. I el 14 de juny (que ja haurà passat quan aparegui aquesta edició de “Delta”), amb la xaranga i la rondalla de la casa de Aragón del Prat, anirem a Calatayud, a la concentració de les Cases Regionales de fora de l'Aragó, on enguany el Prat serà protagonista.

■ És compatible el programa televisiu “Jotalent” amb l'hostaleria?

■ Entre setmana. Els caps de setmana no. La sort que vaig tenir va ser que el programa es gravava els dimarts i el dimarts no hi havia feina i jo me n'ana-

va a cantar. Pensi que tot el que surt a la tele de cap de setmana es grava entre setmana i a mi si no és dijous o divendres, em cau perfecte, tot i que de vegades he de demanar ajut al meu pare o la meua mare. A mi ja m'agradaria viure de la jota però això és impossible. I també és cert que sí que hi ha gent que viu de la jota.

■ I si hagués de triar entre Jota o restaurant?

■ Jota, però la jota no dona per viure. És molt complicat. Has de moure't, trucar als Ajuntaments, tindràs una temporada molt bona, has d'anar i tornar. El que ja t'ha vist una vegada no voldrà tornar a veure't un altre any seguit. Potser hagués viscut dos o tres anys molt bé, però... i després??

Jo del restaurant estic molt content, la gent del Prat m'ha acollit molt bé.

■ Se sent més turolenc que català?

■ A parts iguals, tinc el cor dividit en dos. Entre Aragó i Catalunya. No em decanto per cap dels dos. Miri, igual m'illusiono amb una jota com amb una sardana.

■ Sap ballar sardanes?

■ Sí, he guanyat el concurs de l'Aplec dos anys.

■ Què fa quan té temps lliure, si és que en té?

■ El poc que tinc... vaig un cop a la setmana a Saragossa a la tarda, faig les coses amb el Nacho del Rio i torno, i ja s'ha acabat el meu temps lliure... i restaurant, que aquí no s'acaba mai la feina. Hi ha dies que acabo la feina molt tard, perquè de vegades surten imprevistos. Sempre hi ha feina. A l'hostaleria no hi ha mai oci.

■ No es pot queixar. He vingut alguna vegada i sempre està ple.

■ Jo gaudeixo el servei i a mi el tracte amb la gent sempre m'ha agradat molt. Estic content perquè venen a casa meua a menjar, estan a gust, fan una bona sobretaula i jo crec que això és molt positiu. Que la gent recordi que “Quien de calidad presume, en “Los Naranjos” consume”.

■ Com veu el seu futur?

■ Sincerament el veig treballant aquí, amb un bon equip que em permeti gaudir de la meua afició. Miri, ara la gent surt d'una altra manera. Jo miro els números d'abans i abans se sortia d'una altra manera. Abans sorties a passar-t'ho bé i ara has de saber quan et cobraran de suplement i ... Miri, de moment avui ho tenim ple i ara tenim una terrassa a fora. La veritat és que estic content. ◀

PRATIGRAMA per PUIGMALET

Núm. 214 Aquests mots encreuats presenten deu definicions, en cursiva, de tema pratenc.

HORIZONTALS: 1. Triomfalment. 2. De tant que et vull, et trec un Vexar, humiliar. 3. Santa, antic nom del carrer Mariscal Joffre. Urani. Onada. 4. La fi del món. Sodi. Existeix. Descansi en pau. Apartat. 5. Infinit, perpetus. La veu d'home més alta, més aguda. Est. 6. Moure músculs facials en senyal d'alegria. Comencen a garlar. Primer cognom d'un dels fundadors dels Diablers, en una plaça del Prat. 7. Àstat. Ocupa aproximadament un terç del nostre territori. Afirmació. 8. Insensible, entumit. Lloarà, alabarà. 9. fraganti, vitro, extremis. Inici ineficaç. Marsupial australià, més petit que el cangur. 10. Enmig d'Oliana. 500 romans. Comencen a enllitar-se, capgirats. 11. Iode. Nom de pila d'un dels fundadors dels Diablers, en una plaça del Prat. Saludable. La Vanguardia. 12. Llengua de Tailàndia. Un d'Etiòpia. El nostre de cada dia. Vocal que espanta. 13. El mal temps, minvar. Un d'Egipte. 14. faràs, trobaràs. Faig trenes. Bot, saltiró.

VERTICALS: 1. Risc de patir un desastre o una situació de discriminació. 2. Al centre de totes les viles. Metall molt dur i lleuger. Estima la mestressa. 3. Obteniu clons. Talla gran. Relatiu a un eix. 4. L'origen de tot. Arma llarga de tir que fa servir una part dels Trabucaires del Prat. Un romà. 5. Al final del genoma. Necessitats educatives especials. Nord. Ves a prendre a la Farola, manera d'engegar local. 6. Peces circulars giratòries al monestir de Sant Pere. Tornar a editar. 7. Arc o de Sant Martí. Aquest esport va començar al Prat amb 18 forats el 1956. Irlanda en irlandès. 8. Acaben dessota. Poso un tap.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1														
2				■										
3									■		■			
4		■			■			■				■		
5							■						■	
6						■				■				
7			■									■		
8					■									■
9			■					■						
10					■			■						■
11		■							■			■		
12				■						■			■	
13							■							
14				■						■				

Després del llamp. Nitrogen. 9. Nota musical positiva. Revoqui una llei. Manobre dels escacs. 10. Aprimen d'un cap. Rieres, rierols. Punt sexual femení. 11. Mil i un romans. L'escolar darrer gegantó de la colla de la Mare de Déu del Carme. 12. Ressò. Ruteni. Arran. Au, vinga. 13. Nena molt petita. Santa, antic nom del carrer Mossèn Cinto Verdaguer. Clor. 14. Quadrilàter amb algun costat no paral·lel. Itàlia. Quilòmetres del Llobregat quan passa pel Prat. .

Piera
ASESORÍAS Y SERVICIOS

Avda. Verge de Montserrat, 114 · 1ª 1ª
08820 El Prat de Llobregat · Tel 93 379 57 04
www.asesoriapiera.com

SOLUCIONS DEL PRATIGRAMA NÚM. 214

TRAPEZI. I. VUIT.
G. 11. MI. PORTALLAPIS. 12. ECO. RU. RAN. APA. 13. NANA. ISABEL. CL. 14.
AL. 4. T. CARABINA. 1. 5. OMA. NEE. N. VENT. 6. RODES. REEDITAR. 7. IRIS.
Verticals: 1. VULNERABILITAT. 2. ILE. TITANI. AMA. 3. CLONEU. L. AXI-
14. TAL. TRENO. SALT.
TILLEN. 11. I. XAVIER. SA. LV. 12. TAL. ETIOP. PA. U. 13. AMAINAR. EGIPCI.
AT. AEROPORT. SI. 8. BALB. ELOGIARA. 9. IN. INEF. UALAB. 10. LIAN. D.
ONA. 4. N. NA. ES. DEP. AP. 5. ETERN. TENOR. E. 6. RIURE. GAR. RUIZ. 7.
Horizontals: 1. VICTORIOSAMENT. 2. ULL. MORTIFICAR. 3. LEOCADIA. U.

MARMOLES CUTILLAS

MARBRES, PEDRES I GRANITS

CUINES
BANYS
FAÇANES
ESCALES
PAVIMENTS
DECORACIÓ

C. Penedès, 66 · Pol. Ind. Fondo d'en Peixo · El Prat de Llobregat (Barcelona) · Tel. 93 370 15 14 · Fax. 93 370 18 61

▶ ARC DE SANT MARTÍ per VICENÇ TIERRA

Aptonímia

Hi havia una vegada un escriptor francès dit Antoine François Prévost (1697- 1763), més conegut per l'Abbé Prévost. Recordo que a l'assignatura de literatura universal apareixia sempre com a un referent en la novel·lística de l'època. Va ser monjo benedictí, va abandonar el monestir, va viatjar a París i després a Anglaterra, i la seva novel·la de costums i aventures *Manon Lescaut* fou molt famosa en la seva època i posteriorment, l'any 1884 (més de cent anys després de la seva mort), s'estrenà com a òpera a París, amb partitura de Jules Massenet.

Aquest cognom francès -derivat etimològicament del llatí "praepositus", significa el que està al davant, l'encarregat. Hivernant de la llum pública feia anys i panys, ha reviscolat perquè el nou Papa Lleó XIV es diu Robert Francis Prevost Martínez. I segons el significat del seu cognom, és normal que sigui el cap de l'Església Catòlica.

És una curiositat, però l'aptonímia no és altra cosa més que una connexió intrínseca i relacional entre el significat del cognom i alguna de les característiques de la persona que el porta.

Aquí a Catalunya, això d'identificar les persones primer amb noms i després amb

cognoms ve ja dels visigots (segles V al VIII); també de l'època de Carlemany (segle IX), com Bellús, Gentile, Lupus; i d'origen germànic (segle X), com Riquer, Gibert, Guifré, Jofresa, Aimeric, Armengol, Sunyol, Guimerà, Giralt, Arquimbau, Beltran, Galceran, Sunyer, Roger.

Al segle XII la noblesa tenia el costum de vincular la família al nom: Barcelona (Ramon), Urgell (Armengol), Pallars (Artal). A partir del segle XIII apareixen ja dos cognoms: el patern, primer i el matern, segon.

Però si retornem a l'inici (Prévost), provem de descobrir cognoms catalans que poguessin ser aptònims. I n'hi ha, és clar: Antic, Barraquer, Batlle, Bisbe, Bou, Caçador, Cafeter, Carnisser, Carreter, Castanyer, Colom, Company, Ferrer, Forner, Fumador, Fuster, Guardiola, Hostaler, Jardí, Llaudador, Llop, Marquès, Mercader, Metge, Moliner, Monjo, Notari, Oliver, Pagès, Reixat, Ribas, Riera, Sabater, Sagristà, Tintorer (val a advertir, naturalment, que igual que els que acaben en -er poden acabar en -é, els que caben en -or ho poden fer en -ó). Només hauriem de trobar persones amb un d'aquests cognoms que, a més, exercissin la professió relacionada directament amb el seu cognom o dintre de l'àmbit on es pugui aplegar el seu cognom.

Aplicant el zoom a la realitat quotidiana, tenim ara mateix que un alt executiu d'un banc important català es diu Jaume Guardiola (que millor relació amb un banquer que una guardiola!); que Antonio Torrejón Barajas (dos aeroports per falta d'un!) va ser als anys noranta del segle XX el cap de premsa de l'aeroport de Madrid; que Alexander Garden (1730- 1791) va ser metge, zoòleg però, sobretot, botànic (en anglès, "garden" equival a jardí), tenint en compte, per altra banda, que el seu cognom perviu a la florística del gènere de les gardènies; que William Wordsworth (1770- 1850) va ser poeta britànic (en anglès, "words worth" vol dir digne de les paraules); que Usain Bolt (1986) és un exatleta jamaicà que ostenta encara els rècords del món dels 100 i 200 metres lllisos, amb moltes medalles d'or aconseguides en jocs olímpics i campionats del món (en anglès, "Bolt" vol dir llampec).

És cert que la resurrecció de l'aptonímia l'ha provocada Lleó XIV. Però, en qualsevol cas, resultaria ser un bon treball d'indagació cercant en hemeroteques i arxius o, senzillament, fent anotacions del dia a dia que recullin aquest lligam. Al final, la llista no seria curta i arribaríem a la conclusió que la curiositat no està renyida amb la realitat ni amb la investigació i l'erudició.

▶ MEMÒRIA CONTRA EL TÒPIC per PAU RODRÍGUEZ CABANACH

La fàbrica PESA com a exemple d'història mediambiental

Diferents factors com l'abundància d'aigua o la proximitat amb Barcelona van propiciar l'arribada de la indústria al Prat. Noms com Elf Atochem, Warner Lambert o Sandoz encara ressonen en la memòria de molts ciutadans. En aquesta ocasió tractem el cas d'una fàbrica que va arrelar amb força al Prat i que avui és notícia per l'impacte mediambiental que va generar.

L'origen el trobem l'any 1935, quan es constitueix a Barcelona "Productos Electrolíticos, S.A.", PESA, empresa química lligada al grup alemany Bayer i integrada al grup empresarial IG Farbenindustrie AG. Al Prat, comptava amb instal·lacions a la zona de Ca l'Alaio, a l'actual aparcament al costat de Metcalco. El 1946 s'instal·larà a la Zona Franca.

Coneguda com "La Fabriqueta", produïa cromat de plom i àcid sulfúric, aplicat a la pigmentació i la metal·lúrgia. Molts pratencs van treballar a la Fabriqueta i fins i tot un dels seus directors, Máximo Simón Pérez, va esdevenir alcalde del Prat (1964-68).

Les matèries primeres i els seus processos de fabricació van provocar una alta sinistralitat laboral entre els treballadors, molts dels quals perdien l'olfacte i patien perforacions a les vies nasals, així com càncers de pulmó. A més, la fàbrica realitzà durant anys abocaments il·legals de residus tòxics i ja als anys 80 va haver-hi un procés penal amb dos condemnats. A inicis dels anys 90 s'enderrocà la fàbrica i des d'aleshores les prop de tres hectàrees constitueixen un solar contaminat tant el sòl com el subsòl, amb residus potencial-

ment cancerígens com ara cromites i sals del plom.

L'any 2010 l'entitat ecologista DEPANA descobreix un abocador il·legal de cromites al marge esquerre del riu, a tocar del pont de Mercabarna. L'avís de l'entitat a les administracions públiques pren importància a finals de 2023, quan s'inicien les obres d'accessos al Port amb l'ajut dels Fons Next Generation. La zona, prop de Mercabarna, esdevé un perill mediambiental i per la salut tant dels treballadors de les obres com per qui va a treballar a la Zona Franca.

Arran d'una denúncia de DEPANA a la Fiscalia de Barcelona el març de 2024, el desembre del mateix any es va ordenar tancar la zona i dur a terme una investigació d'aquests residus. Les irregularitats, el cas omís de les administracions i l'impacte en la salut i el territori fan de PESA i la seva activitat un exemple històric de la contaminació del nostre deltat en un context d'emergència climàtica.

AMB L'AIGUA AL COLL
per MANOLITA SANZ

El meu Ignasi Riera

In memoriam

Va ser després d'una conferència sobre Espriu al Casal de Cultura. Hi havien assistit quatre gats. En acabar, Ignasi Riera ens va suggerir celebrar Sant Jordi amb algun pintor català reconegut: una exposició que donés a conèixer l'obra i que ens fes un cartell "Sant Jordi al Prat" que hi donaria difusió i quedaria com a fons d'art del Prat. Es va oferir per fer el primer contacte. Després, va sorgir una taula rodona amb persones expertes en l'artista. Més endavant es van afegir els tallers per a les escoles. Ignasi Riera, Nani, exercia de mentor i era l'aval per a que l'artista triat tingués confiança i a la vegada ens donava seguretat en l'enfocament de les activitats o ens parlava de la importància del catàleg. També buscàvem la participació d'artistes del Prat a les taules rodones. Tot estava recolzat pel regidor de Cultura, Josep Pérez Moya. Sense la seva aprovació i participació entusiasta no hauria estat possible. El mateix he de dir de tot l'equip de Cultura que vivíem uns dies de tensió i espera. Em vaig enamorar de tots i cadascun dels artistes que van passar per la Sala d'Art Josep Bages.

Un aspecte que cal remarcar del Nani era el seu sentit de l'humor. Era un pou d'anècdotes i en deixava anar com espurnes enmig de la saviesa i generositat que oferia a mans plenes. Era el punt d'acidesa necessari, la sal de la vida.

Vaig participar en aquest programa de 1986 a 1991. Després va continuar amb un altre equip i amb el mateix suport de Riera.

Encara tinc molt presents dos col·laboracions en llibres. Un, Masies del Prat. A la presentació, al Casal de Cultura, amb la sala plena a vessar dels pagesos que s'havien deixat fotografiar per Colita a les seves cases, amb els seus estris, animals i conreus. Nani va dir que el llibre era el certificat de defunció de les masies. Em va caure com un cop de maça... El temps li ha donat la raó.

Al segon llibre, Antonio Martín Sánchez, Alcalde. El Prat de Llobregat 1979-1991. Viu en el record, un homenatge al primer alcalde de la democràcia, Nani Riera s'hi va implicar molt amb escrits, entrevistes, recerca d'editora...

Crec recordar que al Nani me'l va presentar Francesc Castellanos, a Sant Boi. A totes les persones citades, que estan per aquí o en la galàxia on anirem a parar, les porto al meu cor.

ENS ESCRIUEN

Hi ha qui l'anomena el "nen Déu"

No s'ha escrit mai tant, goso opinar, d'un personatge públic, com ara s'està fent d'en Donald Trump, d'ansà va accedir a la presidència dels EUA, amb el beneplàcit d'una justícia que el va, diríem, recompensar i, així, propiciar es pogués presentar i declarar-se guanyador en les passades eleccions, amb una gran quantitat de vots dels seus seguidors, sens dubte. Per les notícies dels mitjans de comunicació, penso que hores d'ara molts dels seus votants farien marxa enrere en veure com està encarant la direcció del país, amb un mandat obertament enfrontat amb la resta de països del món. Són tants els fronts que ha obert en pocs dies, tant a nivell extern com intern del país que, de seguir així, no pot acabar bé per a ningú. És un enfrontament constant amb tothom, sense miraments, ni tant sols pels seus adults, els que el segueixen i li fan costat amb càrrecs d'elevada responsabilitat dins el govern. Cal assenyalar que tots plegats busquen tan sols enriquir-se a costa d'empobrir als demés, sense pensar que el seu deure és fer un treball digne i honorat. Al menys és el que s'aprecia en el curt temps que porten exercint els càrrecs.

És espectacular l'elevat nombre de lleis i ordres executives que està redactant i aprovant sense mesura, sense importar-li el més mínim la repercussió que puguin tenir les seves decisions, no compartides arreu del món ni per alguns membres del seu partit, ni si aquestes són lesives pels més desfavorits, res l'importa, sols compta el seu ego per damunt de tot. El polític, el governant del país més poderós del món, ho està fent des de la injustícia, des del seu elevat podi, com si fos un déu.

Hores d'ara ja hi ha qui l'anomena, el "nen déu", i ben segur perquè es deu creure un Déu excels que està per sobre del bé

i el mal. El fet que importants mitjans de comunicació d'Estats Units estiguin ja manifestant-se en contra de les polítiques que s'estan aplicant, pot ser un bon senyal per ajudar a una rectificació a fi d'establir de nou la normalitat. La política d'immigració i deportacions, la retirada de l'OMS, de l'acord de París per frenar l'escalfament del planeta, la seva posició en el conflicte d'Israel i Palestina, els afanys de grandesa amb annexions territorials, la desfermada guerra comercial amb els aranzels, l'eliminació de subvencions i ajuda humanitària, l'exoneració als assaltants al Capitoli, l'escridassada a Zelenski, el caos borsari organitzat per enriquir-se uns quants encara més... i tantes altres accions que està o pensa desenvolupar, fa témer un gran desastre en l'ordre mundial.

En el tema dels aranzels, vaig llegir que fins i tot ha posat una taxa del 50% al preu dels bens que un petit país, Lesotho, a Sud-àfrica, exporta als estats Units. Lesotho té una població de 2 milions amb guanys de menys de 2 € al dia, i exporta samarretes i llençols, però això sí, és inexistent la importació de cap producte dels Estats Units, perquè, com ho podria pagar si no els hi sobra pas res? La duresa de l'articulista fora contundent referint-se a Donald Trump, "*¿Hi ha prova més contundent de l'estúpida de la guerra mundial que Trump acaba de desfermar? Es pot ser més cruel, més gratuïtament cruel?*". El pànic ha entrat a aquest país, doncs ja es veuen sense exportació, hauran de tancar fàbriques, gent sense feina... a més a més de la congelació de l'ajuda humanitària que rebia, i s'elimina, per fer front al problema de les infeccions pel VIH i sida que pateixen i combaten per evitar la transmissió dels virus de mares a fills. Em surten qualificatius, però cap de lloable envers aquesta actitud, més aviat la veig immoral, deplorable.

Pere Rodríguez i Darnés

SEGUEIX-NOS A Facebook,
Twitter i
Instagram

 facebook.com/periodicdelta
 @periodicdelta
 @periodicdelta

www.periodicdelta.cat

▶ UNA PRATENCA PEL MÓN per MARGA SOLÉ

El Pavelló Daurat de Kioto és un edifici de tres plantes i les dues superiors estan totes recobertes amb or pur. Allà és coneix també com a pa d'or. Té un magnífic jardí japonès al costat i hi ha un estany o llacuna d'aigua on hi han nombroses illes i pedres que diuen que representen la història de la creació budista.

El primer pis de l'edifici té l'estil de palau imperial i l'anomenen "Cambra d'aigües". És simplement una habitació molt gran on al voltant hi ha una barana. Al segon pis l'anomenen "La Torre de les Ones del Vent" i és d'estil samurai. És a dir, un recinte tancat amb una barana i al pis de dalt de tot hi ha moltes finestres de l'estil "temple Zen". Ells l'anomenen Kukkyoo-choo i a dins hi ha una tríada de Budes i moltes figuretes (més de vint-i-cinc) que ells en diuen "Bodhi-sattvas".

Al costat d'aquest pavelló hi ha un magnífic jardí japonès i un estany que ells anomenen

El pavelló Daurat és un dels temples més famosos de Kioto

FOTO: JOAQUÍN ZAFORAS

Kyoko-Chi, que em van dir que volia dir "Mirall d'aigua". A l'estany hi ha moltes illes i pedres.

Els japonesos diuen que el recinte funciona com un "Shariden" perquè guarda les relíquies del Buda. Segons em van explicar, un net dels avantpassats va utilitzar el pavelló com a inspiració per fer les seves plegaries

i que el seu desig era recobrir-lo de plata, cosa que pel que vaig veure no va aconseguir fer-ho.

Tot és preciós (el pavelló, l'estany, les illes, les pedres...) però com totes les coses, sempre hi ha algú que ho fa malbé tot, i en aquest cas l'any 1950 el pavelló fou incendiat. Diuen que va ser un monjo que tenia

les facultats mentals alterades; l'estructura fou reconstruïda l'any 1955 i també el 1987 que va ser quan es va recobrir amb fulles d'or la teulada així com l'interior de l'edifici, i renovar i netejar totes les pintures que acollia; el 2003 es va tornar a refer tota la teulada. I de moment, fins ara.

▶ UN PÈL DE LLENGUA

Ni agulletes* ni tiretes*: cruiximents

Us ha passat alguna vegada que l'endemà de començar amb molta energia al gimnàs, us feien mal alguns músculs? En aquest cas, per expressar el que ens passa no podem dir: Tinc agulletes*, ni tampoc: Tinc tiretes*, cap de les dues expressions s'accepta en català.

Podem expressar-ho de diferents maneres:

Estic cruixit/cruixida.

Estic baldat/baldada.

Estic esllomat/esllomada.

Estic adolorit/adolorida.

Tinc un cruiximent.

Em fa mal tot!

La millor manera d'evitar els cruiximents és fer un bon escalfament (no digueu calentament*), fer exercici de manera regular i no passar-se ni amb les repeticions ni amb la intensitat, sobretot els primers dies després d'un temps llarg sense fer cap activitat física. Tot això també ens ajudarà a evitar lesions musculars (fixeu-vos que hem escrit lesions, amb una essa entre vocals,

perquè es tracta d'un so sonor).

El mot tiretes és correcte si ens referim al tros d'esparadrap, tèxtil o de matèria plàstica, que usem per cobrir petites ferides i facilitar-ne la cicatrització. Popularment, la gent en diu tiritas*, mot calcat del castellà i que no s'accepta en català.

I tu, com ho dius?

*Els mots marcats amb un asterisc són incorrectes en català.

Vols col·laborar amb nosaltres?
Tens dubtes de com es diu una paraula?
Envia'ns els suggeriments per al mes
vinent al CNL El Prat de Llobregat: el-prat@cpnl.cat

▶ MEDICINA DE CARRER

Les venes només transporten sang desoxigenada?

Aquesta creença és un mite, les venes es defineixen per ser vasos sanguinis que porten la sang al cor, independentment de si aquesta és rica en oxigen o no. Les artèries, altrament, fan possible la sortida de la sang des del cor a la resta dels teixits. Com a exemples tenim les venes pulmonars que desemboquen en l'aurícula esquerra, la qual donarà pas al ventricle esquerre per mitjà de la vàlvula mitral, i la sang es dirigirà per l'aorta i les seves ramificacions. D'altra banda, la vena cava transporta sang pobra en oxigen perquè recull els residus del metabolisme dels òrgans per després descarregar a l'aurícula dreta. L'artèria pulmonar, que surt del ventricle dret, es dirigeix cap als pulmons per oxigenar la sang, de manera que no totes les artèries condueixen hemoglobina oxidada.

Mercè Cabrera,
escriptora i estudiant de Medicina

MAIG-JUNY 2025

- Maria ZAMORANO SALAMANCA, el 17 de maig, als 92 anys.
- Soledad REVERTE GARCÍA, el 18 de maig, als 93 anys.
- María Luisa GUTIÉRREZ CASARES, el 21 de maig, als 92 anys.
- Amador DOMÍNGUEZ MIGUEL, el 22 de maig, als 84 anys.
- Juan José MARTÍNEZ GASCÓN, el 26 de maig, als 89 anys.
- Soledad MARTÍNEZ MORAL, el 26 de maig, als 87 anys.
- Maria Àngels ROIG GÓMEZ, el 27 de maig, la 94 anys.
- Herminia RODRÍGUEZ LOZANO, el 28 de maig, als 94 anys.
- José VIDAL BLANCO, el 29 de maig, als 88 anys.
- Rafael SALVATIERRA TOMÉ, el 29 de maig, als 77 anys.
- César VALLÈS CASTEL, el 30 de maig, als 63 anys.
- Ramon BOIXADÓS CABÚS, el 30 de maig, als 85 anys.
- Maria PUIG GINABREDA, el 30 de maig, als 92 anys.
- Maria Rosa BLANCO SALLÉS, el 31 de maig, als 85 anys.
- Víctor Hugo MATEHUS CORREA, el 31 de maig, als 29 anys.
- Josep BUSQUETS GOIG, l'1 de juny, als 94 anys.
- Mercedes VALLE GAGO, el 3 de juny, als 93 anys.
- Víctor DALIT ALLEPUZ, el 3 de juny, als 70 anys.
- Julio César CERVANTES VILCAPOMA, el 3 de juny, als 48 anys.
- Tere LÓPEZ GONZÁLEZ, el 4 de juny, als 76 anys.
- Agustina SORIA TORRE, el 6 de juny, als 93 anys.
- Loli POMBO ESPÍN, el 8 de juny, als 66 anys.
- María del Carmen SÁNCHEZ MUÑOZ, el 10 de juny, als 76 anys.
- Pedro GRAS CUEVAS, el 10 de juny, als 71 anys.
- Dolores ARCOS MONTILLA, el 10 de juny, als 89 anys.
- Mercedes GIL GARCÍA, el 13 de juny, als 90 anys.
- María SÁNCHEZ GRACIA, el 13 de juny, als 92 anys.

Bon dia estimada Mª Rosa

Avui ens acomiadem de tu amb el cor ple d'agraïment, d'amor i d'enyorança. Ens és molt difícil assumir que no et tornarem a veure, ni sentir, ni abraçar.

Ens deixes un buit immens, però també un llegat ple de força, coratge i amor. Has estat una amiga única, una dona valenta i lluitadora, que sempre ens feia riure i ens omplia el cor. I molt més. Sabem de ben cert, que per sobre de tot, has estat una magnífica filla, esposa, mare, sogra, cosina, cunyada i una entranyable i estimada àvia, la "memé" d'en Pol. Què d'orgullosa n'estaves de la teva família!, bé especialment del teu Pol. Sempre ens explicaves com li anaven les coses i com algunes vegades et

renyava carinyosament amb el somriure als llavis per les teves entremaliadures.

De la lluita contra el càncer en vas saber fer la "causa de tots". Has estat molt més que la presidenta de l'Associació del Càncer del Prat de Llobregat: has estat l'ànima, el motor i l'esperança. Una lluitadora incansable i molt compromesa.

Amb la teva empena, generositat i lideratge, vas aconseguir que moltes persones i entitats s'hi impliquessin amb ganes de participar i compartir una causa solidària. Vas permetre que tothom sentís que podia aportar el seu granet de sorra. I el teu llegat més important, la celebració anual de "la Cursa

per la vida". En vas ser la gran impulsora des de l'any 2010 convertint-se en l'esdeveniment solidari local més destacat per recaptar fons en la lluita contra el càncer infantil per l'Hospital Sant Joan Déu. Vas ser capaç de mobilitzar tot el municipi i comptar amb la participació entusiasta de veïns i veïnes de totes les edats en suport a la causa. Aquella complicitat comunitària era el regal més valuós, el gest col·lectiu que t'omplia de felicitat i orgull.

Ens vas ensenyar que junts som més forts quan tenim molt clar l'objectiu final de l'entusiasme, la il·lusió i els esforços compartits. Ens recordaves que fins i tot en els moments més difícils, es pot viure amb força, amb alegria i amb una passió desbordant per ajudar els altres.

No oblidarem mai aquells

sopars d'estiu a casa teva, plens de rialles i bona companyia, i les celebracions dels teus aniversaris, que vivíem amb il·lusió i ganes, encara que les circumstàncies no sempre fossin les millors. Eres l'ànima d'aquestes trobades. Amb la teva llum, vitalitat i gest generós les feies inoblidables. Has estat divertida, propera, autèntica. I per damunt de tot, molt estimada.

T'has guanyat un lloc immens als nostres cors, i el teu llegat perdurà en cada acció, en cada somriure, en cada pas que continuem fent a les nostres vides.

Gràcies per tot el que ens has donat. Et trobarem molt a faltar, però el teu esperit seguirà inspirant-nos sempre. Amb tot l'amor, ara i sempre. Descansa en pau.

Les teves amigues voluntàries de la pinya.

Ascens històric de la Terlenka a Primera Catalana

L'eufòria va esclatar amb el xiulet final i la nombrosa afició va envair la gespa de l'Estruch per celebrar la victòria. / Foto: F. VECINO

MANOLO GOL

A la cinquena, va ser la bona. Després de quatre intents fallits en fases de promoció, aquesta vegada sí: els nois de David Rodríguez ho han aconseguit. En una promoció amb dues eliminatòries, la Terlenka ha fet història i, per primera vegada, jugarà a Primera Catalana. Primer van eliminar el Sarrià, i en la final van superar el Sector Montserratina a l'Estruch.

Després de finalitzar segons al grup 3 de Segona Catalana, l'equip seder afrontava la cinquena promoció d'ascens de la seva trajectòria. Tot i que els resultats finals poden semblar amplis, els enfrontaments han

Promoció d'ascens de la Terlenka

Temporada 1965-66 (Promoció a Segona Regional-eliminats)

Terlenka – Salcor: 1-1

Salcor – **Terlenka**: 1-0

Temporada 2013-14 (Promoció a Tercera Catalana-eliminats)

Terlenka – Castelldefels B: 0-0

Castelldefels B – **Terlenka**: 1-0

Temporada 2016-17 (Promoció a Segona Catalana-eliminats)

Parc – **Terlenka**: 1-0

Terlenka – Parc: 0-4

Temporada 2023-24 (promoció a Primera Catalana-eliminats)

Terlenka – Juventud 25 de Septiembre: 3-3

Juventud 25 de Septiembre – **Terlenka**: 3-1

Temporada 2024-25 (promoció a Primera Catalana-Ascens)

la eliminatòria:

Sarrià – **Terlenka**: 2-1

Terlenka – Sarrià: 4-1

2a eliminatòria:

Sector Montserratina – **Terlenka**: 3-3

Terlenka – Sector Montserratina: 4-2

estat intensos i plens d'emoció fins al darrer minut.

El primer rival va ser el Sarrià de Barcelona. Els pratencs havien de remuntar el 2-1 de l'anada, i ho van fer amb autoritat: 4-1 a l'Estruch i pas directe a la final.

A l'última eliminatòria els esperava un emocionantíssim enfrontament contra el Sector Montserratina, i no va decebre. El 3-3 de l'anada a Viladecans deixava l'eliminatòria totalment oberta i tot es decidiria al partit de tornada a l'Estruch. Allà, els potablares no van fallar: tot i passar per moments complicats, es van acabar imposant per 4-2 en un duel vibrant i van certificar un ascens històric a Primera Catalana. ◀

FUTBOL

Pepe Delgado i David Vilajoana, en la presentació oficial del nou tècnic pratenc. / Foto: MG

L'AE Prat inicia un nou projecte amb Pepe Delgado com a secretari tècnic i David Vilajoana com a entrenador

MANOLO GOL / Després del descens a Lliga Elit, l'AE Prat ha començat a definir les bases del nou projecte esportiu. El primer moviment de la direcció, encapçalada pel president Luis Quiñero, ha estat el retorn de Pepe Delgado com a secretari tècnic. Sense perdre temps, Delgado ha fet el seu primer fitxatge: David Vilajoana, nou entrenador del primer equip. Germà de Xavi Vilajoana, vicepresident econòmic i esportiu del club, David

arriba procedent del Vilafranca, i és un tècnic amb qui Delgado ja havia intentat col·laborar en etapes anteriors.

Amb aquest retorn, Pepe Delgado inicia la seva tercera etapa al club pratenc. Va ser entrenador entre 2013 i 2014 i va exercir de secretari tècnic durant els cinc darrers cursos de Pedro Dólera a la banqueta.

Mentrestant, el club continua perfilant la plantilla, amb reunions constants amb juga-

dors. Ja s'han fet oficials diverses baixes: el porter Aleix Ruiz; els defenses Coro, Almeida i Joel Bona; els migcampistes Dani Molina i Julen; i els davanters Javi García, Miguel, Rober i Lorente. També es confirma la baixa com a jugador vinculat al club com a entrenador, previsiblement al capdavant del filial o del Juvenil A, equip que ja va dirigir la temporada passada. ◀

FUTBOL

Els èxits potablava arreu del món

M.G. / D'entre els més de 100 pratencs que formen part del món del futbol a escala global, aquesta temporada diversos han brillat amb llum pròpia.

Laia Martínez, fisioterapeuta del Barça Femení, que ha tancat una temporada espectacular amb tres títols; Toni Texeira, membre del cos tècnic del CE Sabadell, ha aconseguit l'ascens a Primera Federació; Pablo Ufano ha pujat a Tercera RFEF amb el Vilanova.; Ramzi Akel ha assolit l'ascens a la nova Lliga Elit amb el Ciutat Cooperativa; Ansu Peris i Lere Navarro han estat campions de lliga amb el Cubelles B; Héctor Rangel ha signat un espectacular triplet amb el Juvenil del FC Barcelona.; Eric Ruiz, al cos tècnic del Juvenil del Llevant Badalona, ha estat campió de lliga; Nil Cañizares ha estat campió de la Copa Juvenil d'Irlanda; Abril Puig ha estat campiona amb el Juvenil B de la Damm; Amaia Ramos ha estat campiona amb el Cadet del Cornellà; Adrián Prieto 'Perico', com a entrenador, ha conduït el Benjamí de l'Espanyol al títol de lliga.

Nil Cañizares, campió de la Copa Juvenil d'Irlanda. / Foto:NC

BÀSQUET

Futur incert del sénior del CB Prat

El CB Prat està expectant davant els canvis que preveu la Federació Espanyola de Bàsquet / Foto: CBP

J.CENTELLES / Quan només falten dues setmanes per la inscripció dels clubs per la temporada 2025-26 es plantejegen dubtes d'on jugarà el primer equip del Club Bàsquet Prat. La Federació Espanyola de Baloncesto vol crear una competició U-22 (menors de vint-i-dos anys) només per equips de l'ACB amb el propòsit d'anar agafant experiència de cara a fer el salt al primer equip, feina que equips com el Gran Canària, Godella Clavijo o Prat que ho estan fent des de fa molts anys. Si es concreta aquesta categoria no sabem si el Joventut de Badalona trauria un equip i de retruc desapareixeria la vinculació entre els dos conjunts després de vint anys. Això faria replantejar després de dinou anys competint en categoria LEB (13 temporades a Plata i 6 a Or) sí continuar a Segona Federació categoria on es juga per mèrits esportius o renunciar per jugar a Tercera Federació

(abans EBA). Esperem que en poc temps es prengui la millor solució.

Canvis importants a l'àrea esportiva

Borja San Miguel assumirà el càrrec de nou director tècnic, aportant una àmplia i exitosa trajectòria en el món del bàsquet. Treballarà conjuntament amb Ricard Casas, psicòleg amb gran experiència, qui liderarà l'àrea metodològica.

Borja també coordinarà els equips masculins de cistella gran. Per la seva banda, Maury Varela, que serà l'entrenador del Sénior femení, exercirà com a coordinador de tots els equips femenins de cistella gran. Finalment, Sergi Mariné serà el responsable de la coordinació dels equips de cistella petita.

Com a novetat destacada, s'incorpora la figura d'un preparador físic que estarà a disposició de tots els equips del club. ◀

VÒLEI

Les cadets i juvenils A del Vòlei Prat han culminat l'ascens a 2a Divisió. / Foto: CVP

Temporada històrica per als Vikings: èxits en les categories base masculina i femenina

T.E. / El Club Vòlei Prat ha viscut una temporada memorable, marcada per èxits destacats tant en la categoria masculina com en la femenina, confirmant el gran moment que viu el voleibol base pratenc.

Per una banda, l'equip cadet masculí s'ha proclamat campió de la Lliga de la Divisió Catalana, assolint un títol històric per al club, ja que és el primer equip masculí base que aconsegueix aquest èxit. El títol es va certificar a l'última jornada amb una victòria clara per 3-0 davant el Transmesa Vòlei Arenys, en el

Pavelló Julio Méndez.

D'altra banda, també el Prat ha sigut l'escenari de les fases d'ascens a la 2a Divisió Catalana, on les cadets i juvenils A potablaves han sigut els grans protagonistes del torneig. Amb una temporada regular excel·lent, han culminat la seva trajectòria amb un ascens merescut, exhibint un joc de gran intensitat i personalitat. Aquest conjunt d'èxits reafirma la bona tasca del Club Vòlei Prat en la formació esportiva, i garanteix un futur esperançador per al voleibol local. ◀

GIMNÀSTICA RÍTMICA

Les gimnastes del **Ritmica Prat** amb les seves tècniques han aconseguit l'ascens a la Segona Divisió de la Lliga Iberdrola. / Foto: AERP

La Rítmica Prat puja a Segona Divisió de la Lliga Iberdrola

T.E. / L'AE Rítmica Prat Cor Blau ha aconseguit l'ascens a la 2a Divisió de la Lliga Iberdrola després de quedar tercera a la classificació general de la 3a Di-

visió, gràcies als resultats de les dues fases de la competició.

A la 2a fase, celebrada a Puerto de Sagunt, l'equip va ser cinquè amb 127,700 punts,

que sumats a la tercera posició de la 1a fase a Arganda del Rey va donar al conjunt pratenc l'ascens de categoria. D'aquesta última jornada destaquen les

actuacions de Gisela Berzosa, Liubov Ozerova i de la italiana Beatrice Punzone, que va col·laborar amb l'equip pratenc i que va obtenir la medalla de plata amb la cinta i va ser clau per assolir l'objectiu.

De la resta d'actualitat, cal dir les medalles d'or i bronze de Liubov Ozerova del Rítmica Prat en la 3a Fase Copa Catalana Nivell Absolut en Cerdanyola i última competició abans del pròxim Campionat d'Espanya. Ozerova va aconseguir el primer lloc a cèrcol i el bronze a pilota.

Dafne Llano, plata al Campionat de Catalunya

També la gimnasta infantil, Dafne Llano del Club Esportiu Rítmica Pratenc, va aconseguir medalla, en aquest cas de plata al Campionat de Catalunya de la seva categoria en pilota. Cal destacar la quarta posició en la mateixa competició de la gimnasta sènior Carla Ponsa en la disciplina de corda. ◀

FUTBOL SALA

El Sènior B del Futbol Sala Prat Advantis es corona campió de la Lliga

DELTA / El Sènior B del FS Prat Advantis ha aconseguit proclamar-se campió del grup 4 de la Segona Territorial després d'una temporada excepcional. Malgrat aquest gran èxit, l'equip no podrà culminar el seu triomf amb l'ascens a Primera Divisió, ja que el club ja disposa d'un equip en aquesta categoria.

L'objectiu del club era aconseguir un doble ascens, amb el Sènior A intentant pujar a Divisió d'Honor, però els últims resultats del primer equip han deixat el Sènior A a la quarta posició sense opcions d'ascendir.

L'èxit del Sènior B és un reflex del treball i l'ambició del projecte de l'entitat, ja que suposa el cinquè ascens consecutiu per al grup majoritari de jugadors que integren l'equip. Aquesta fita confirma la solidesa i

Jugadors, tècnics i afició van celebrar el campionat al Sagnier. / Foto: FSP

el creixement continu de l'equip. El títol es va assegurar dues setmanes abans de finalitzar la competició, després de la victòria per 2-1 contra el RMSI Tremendal al CEM Sagnier.

El Sènior B ha signat una temporada espectacular amb 21 victòries, 1 empat i només 4 derrotes, anotant 171 gols i rebent-ne 91.

Els jugadors que han destacat en aques-

ta gran temporada són: Marc Márquez, Nil Jiménez, Aitor Oliveras, Ismail Laantri, Romeo González, Edu Quindos, Manuel Linares, Alex Alcántara, Carlos Marín, Marcos Palacios, Eric Donoso, Joel Cid, Raúl Sánchez, Axel Blanco, Gerard Darder i José Carlos. Tot això ha estat coordinat pel delegat Miguel Ángel Marín, una figura clau dins l'estructura tècnica. ◀

TAEKWONDO

Gran actuació del Gym Studio Fran Martín al Catalunya de Promoció. / GyMSFM

L'esport pratenc agafa tretze medalles al Catalunya Promoció de Poomsaes

T.E / Els esportistes del Gym Studio Fran Martín i del Nippon Prat van tenir una destacada actuació al Campionat de Catalunya Promoció de Poomsaes, celebrat al Pavelló de la Mar Bella de Barcelona.

El Gym Studio Fran Martín

va aconseguir un total de vuit medalles, mentre que el Nippon Prat en va sumar cinc.

Entre tots els participants, cal posar en relleu la gran actuació de l'equip cadet del Studio Fran Martín, integrat per Joel Ciprés, Biel Silva i Àlex Sánchez, així

com les excel·lents participacions de Miguel Sánchez (júnior) i Aran Candon (categoria benjamí), ambdós del Nippon Prat. Tots cinc van assolir la medalla d'or en les seves respectives categories, pujant al més alt del podi.

Plata: Helena Sánchez (infantil – GSFM), Daniela Donoso (aleví – GSFM), Joel Ciprés (cadet – GSFM), Álvaro Calzada (aleví – NP), Julio Carrasco (màster – GSFM).

Bronze: Índia Jaén (aleví – NP), Marc Ocaña (infantil – GSFM), Teo Prenga (infantil – NP), Mario Agudo (cadet – GSFM), Àlex Sánchez (cadet – GSFM)

Nemesio Ferrera, bronze a l'Open d'Espanya

Continuïtat amb l'actualitat de taekwondo, destacar a Nemesio Ferrera del Gym Studio Fran Martín per la seva la medalla de bronze en la categoria Màster 3 (61-65 anys) a l'Open Internacional d'Espanya de Poomsae per a adults que es va celebrar a Valladolid. També ressaltar la participació del Gym Studio Fran Martín en la seva primera incursió en una competició internacional al E2 Krasniqi Open de Suïssa, aconseguint un total de sis medalles: una d'or, dues de plata i tres de bronze. Or: Daniel López (júnior). Plata: Alicia Calvo (júnior), Joel Ciprés (cadet). Bronze: Samuel Tallón (júnior), Marina Clariso (cadet), Miquel Clariso (cadet). ◀

TRIATLÓ

Roger Arias guanya el Campionat de Catalunya de joves

T.ESPIGARES / Gran actuació dels triatletes pratencs en dues cites destacades del triatló català. En el tradicional Campionat de Catalunya de Triatló per a Joves (categories Infantil i Cadet), celebrat a Calafell amb la participació de prop de 160 esportistes, el pratenc Roger Arias (CE Triplay Prat) es va proclamar campió, superant a Maxime Dos Santos (Flor de Triatló Platja Llarga) i a Asier Oviedo (Club Triatló Cornellà), que van completar el podi.

En categoria sènior, el Prat Triatló 1994 va aconseguir una fita destacada al Campionat de Catalunya de Clubs de Triatló (CNC) disputat a Mataró, imposant-se tant

Roger Arias, campió de Catalunya. / Foto: TP

en la classificació masculina com en la femenina.

Podi masculí:

1. Prat Triatló 1994
2. CN Mataró
3. CE Katoa Barcelona

Podi femení:

1. Prat Triatló 1994
2. CE Katoa Barcelona
3. CN Mataró

En l'àmbit individual, va brillar Thomas Vahalst (Prat Triatló), que es va endur la victòria masculina, mentre que el seu company Manuel Jesús Viedma va ser tercer. En la prova femenina, les pratencs Gemma Díaz i Laia Díaz van aconseguir la segona i tercera posició, respectivament. A més, en la categoria open, Maia Salomon (Prat Triatló) va travessar la línia de meta en primera posició. ◀

ATLETISME

Gran actuació dels atletes pratencs al Campionat de Catalunya Màster d'Aire Lliure

DELTA / Lleida va acollir el passat cap de setmana el Campionat de Catalunya Màster d'Aire Lliure a la Pista Municipal d'Atletisme de Les Basses, on els atletes del Prat van tenir una destacada participació, sumant un gran nombre de medalles en diferents disciplines i categories.

Els representants pratencs van brillar especialment en proves de velocitat, llançaments i salts, demostrant el bon estat de forma i la constància en el treball de tot l'equip. En total, es van aconseguir 29 medalles, amb 16 ors, 10 plates i 3 bronzes.

Aquestes actuacions consoliden als atletes del Prat com una referència en les categories màster a escala catalana, destacant no només pel nombre de medalles sinó també per l'esforç i constància. ◀

Fabian Campo i Sònia Giménez, dos dels pratencs campions de Catalunya. / Foto: SG

Les medalles aconseguides

- Ramon Baque**, plata als 100 m (M70)
- Lluís Rosell**, bronze als 100 m (M70) i or als 80 tanques (M70) i or en perxa (M70)
- Albert Pedrero**, or als 100 m (M80)
- Fabian Campo**, or als 800 m (M75)
- Àngel Ucendo**, bronze als 1.500 m (M35)
- Oscar Alberich**, plata als 5.000 m (M45)
- Jean Paul Saussus**, or en pes (M60) amb millor marca personal d'11,45 m, or en martell pesat (M60) i or en martell (M60)
- Joaquín Calvo**, bronze en pes (M65) i plata en disc (M65)
- Juan Jesús Cano**, plata en pes (M70) i plata en javelina (M70)
- Manuel Suárez**, plata en martell pesat (M70) amb millor marca personal d'11,53 m, plata en martell (M70) i or en javelina (M70)
- Ramon Queralt**, plata en perxa (M60)
- Yvette Marie Henry**, or als 100 m (F50)
- Sònia Giménez**, or als 800 m (F50)
- Noèlia Jiménez**, or als 2.000 m obstacles (F45)
- Geraldine García**, or en llargada (F45)
- Mònica Vicente**, plata en llargada (F45), or en triple salt (F45) i plata en javelina (F45)
- Cristina García**, or en martell (F45), or en pes (F45) i or en javelina (F45)

BOXA

El Prat acull una jornada de boxa amb 12 enfrontaments internacionals

T.ESPIGARES / El CEM Sagnier va ser el punt de trobada de boxa amateur amb 12 combats entre púgils de Catalunya i Piacenza (Itàlia). Organitzada pel Club Boxeo Prat, l'esdeveniment va destacar pel seu alt nivell competitiu, tot i que la quantitat de públic no va ser tan alta com s'esperava, segons va declarar a la finalització, l'Agustín González, tècnic i president de l'entitat pratenca.

Sota el nom de "Vetllada Internacional Catalunya (ESP)

L'esquadra potablava que es va enfrontar a l'equip italià.. / F. VECINO

contra Piacenza (IT)", el Prat va viure una jornada esportiva intensament competitiva amb la implicació de diversos clubs de Catalunya i Itàlia, i amb el suport de la Federació Catalana de Boxa.

El Club Boxeo Prat va presentar sis dels seus millors púgils, que es van enfrontar a boxejadors del Boxe Piacenza i altres clubs italians. A continuació, alguns

dels combats amb participació pratenca:

- José García "Gole"** (CB Prat) vs Nicolò Tocco (Boxe Piacenza): victòria per KO al primer assalt.
- Michel Concha** (CB Prat) vs Andrea Ainciburu (The Boxer Club): victòria per punts.
- Mohamed Ali** (CB Prat) vs Bozidar Gjorgiev (Boxe Piacenza): victòria per punts.

Juan García "El Turco" (CB Prat) vs Thomas Gargassa (Boxe Piacenza): empat.

Raja Asjad "Sherpetoothway" (CB Prat) vs Edoardo Pisani (Boxe Piacenza): derrota per al pratenc.

Dani Masero (CB Prat) vs Francesco Marcini: derrota per punts en una controvertida decisió arbitral. ◀

NATACIÓ

El CN Prat brilla amb 19 medalles al Campionat de Catalunya Màsters

Gran actuació del conjunt màster al Campionat de Catalunya.
/ Foto: CNP

DELTA / El CN Prat va obtenir uns grans resultats al XL Campionat de Catalunya Open de Natació Màsters – X Memorial Manel Domènech i Bonet, celebrat a la piscina del CE Medi-

terrani de Barcelona. Amb un balanç final de 19 medalles —4 d'or, 8 de plata i 7 de bronze—, el club va millorar clarament les 14 aconseguides en l'edició anterior a Manresa i reafirma el

seu gran nivell competitiu.

Destacar de totes elles les quatre medalles d'or a càrrec de Germán Torroella als 200 esquena, Carmen Riquelme als 100 braça, Marcos Siles als 400 estils i

Juanma Arcos als 200 papallona. Amb aquest gran resultat col·lectiu, el CN Prat reafirma la seva posició entre els clubs destacats de la natació màsters catalana i deixa enrere un cap de setmana per recordar, carregat d'èxits.

Victòria del Baix Llobregat a la Final per Delegacions 2025

Pel que fa a les notícies de la base, el Baix Llobregat, amb participació pratenca, ha guanyat la Final per Delegacions de natació celebrada a Lloret de Mar, amb 1.683 punts. Hi van competir 450 nedadors de 56 clubs catalans. Del CN Prat hi van participar Verónica de Gouveia, Àlex Velasco, Javier Galán i Alejandro Pascual, que va guanyar el relleu 6x50 lliures. Leyre Molina (CN l'Hospitalet) va ser segona en 100 braça. ◀

FUTBOL

Ascens amb títol: el Juvenil A Femení de la Fundació AE Prat, campió de lliga

MANOLO GOL / El Juvenil A femení de la Fundació AE Prat es va proclamar campió de lliga i va aconseguir l'ascens a Primera Divisió després de golejar el Santboià (1-6) al Joan Baptista Milà. María José, amb dos hat-tricks en les últimes jornades, ha sumat 67 gols a la lliga sent la màxima golejadora de la categoria. Les potablaives han guanyat tots els partits excepte un i han acumulat 191 gols. ◀

Les jugadores del Juvenil van celebrar el campionat i l'ascens al camp del Santboià. / Foto: AEP

BALTASAR

MEDIADORES DE SEGUROS

ASSEGUANCES DE

AUTOMÒBILS · LLAR · COMERÇ · VIDA · JUBILACIÓ · COMUNITATS
MALALTIA · ACCIDENT · EMPRESSES · RESPONSABILITAT CIVIL

Sempre
al vostre
costat

OFICINA ÚNICA: Av. Verge de Montserrat, 38 · Telf. 93.370.02.99 · Fax. 93.370.06.06 · El Prat de Ll. e-mail. baltasar@baltasarseguros.com · www.baltasarseguros.com

HORARIS: Matins de 9 h. a 14. · Tardes de 16 h a 20 h
Excepte divendres: matí de 9 a 14 · Tardes de 16 a 19 h.

Tria el teu estiu

Revetlles, festes als barris,
torneigs esportius, festivals,
teatre, concerts, sortides
a la natura i molt més!
Tots els estius del Prat
a elprat.cat/estiu

